

Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXIV

ТРАВЕНЬ — 1984 МАҀ

Ч. 333

Бл. п. Григорій Китастий — композитор, бандурист, довголітній диригент капелі бандуристів м. Тараса Шевченка.

17. I. 1907 — 6. IV. 1984

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed In.
Hopewell, N. J. 08525

Leonid Jemetz,
2841 Amboy Road,
Warners, N. Y. 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Muchajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

Австралія:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.
Голова ЦК: О. ПОШИВАНИК

Редагує Колегія:

Л. Ліщина, С. Голубенко,
Ю. Криволап, В. Родак,
А. Лисий, О. Пошиваник,
Ю. Смик, О. Харченко,
Л. Павлюк.

Адміністратор Зіна Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: A. Poszewanyk

5240 N. Le Claire Ace.
Chicago, Ill. 60630, USA

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

- У США, у Канаді і в Україні** ..... 12.00 доларів
Ціна одного примірника: 1.25 дол.
- В Австралії** ..... 8.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 90 центів
- В Англії і Німеччині** ..... 9.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол.
- В усіх інших країнах Європи** ..... 7.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 85 центів (амер.)
- В усіх країнах Південної Америки** ..... 7.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 65 центів (амер.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 25 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — І. Багрянний, К. Перелісна. Ол. Пошиваник — Прощання з кобзарем. В. Родак — Похорон бл. п. Г. Китастого. О. Шевченко — Замовк кобзар. П. Макогон — Свідок. ОДУМ Чикаго розпочав 20-ий рік своїх радіопередач. М. Ж. — В. Ліщина. В. К. С. — Віктор Чукарін. З одумівського життя і праці. Сторінка Юн. ОДУМ-у. Листи до редакції.

Ол. ПОШИВАНИК

ПРОЩАННЯ З КОБЗАРЕМ

Побратими бандуристи ідуть поруч авта з домовиною кобзаря Григорія Китастого.

**Баунд Брук, Н. Дж.
14 квітня 1984
Фото Ів. Корця**

У найкращій одежі, у вишитих сорочках, жупанах, в одностроях... у бенкетовій залі зібралось коло 350 переважно середнього і молодшого віку людей. Неначе на весіллі, неначе бояри і дружки промовляли, прощалися з молодим. Із найкращими прикметниками вони говорили, як про доброго товариша, про друга, який залишає своє молоде товариство. На кінець всі промовці по різному, хто як умів, із смутком, із сльозами на очах... казали... "кобзарю, бандуристе, батьку отамане, маестро, друже, брате... Тебе не забудем," — "Вічна Тобі пам'ять!" Такими і подібними словами на поминках в готелі Мерріот бандуристи прощалися із Григорієм Китастиком — бандуристом, композитором, дир. Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, духовним-кобзарським батьком і учителем сотней молодих бандуристів, послідовників кобзарського мистецтва, носіїв української культури.

Після тяжкої недуги, в п'ятницю, 6-го квітня 1984 р. на 78-му році життя упокоївся в Каліфорнії сл. п. Григорій Трохимович Китастикий. В п'ятницю, 13-го квітня, в Баунд Бруку відправлено панахиду. В суботу Службу Божу в церкві-пам'ятнику св. Андрія і похорон сл. п. Григорія Трохимовича очолив мит. Мстислав та виголосив зворушливе слово. Збірний церковний хор, під дир. Тараса Павловського, члена Капелі й учня покійного, могутньо співав. Дуже зворушливо звучав антифон "Хвали, душе моя" з літургії композиції Г. Китастого. Хор співає: "...Співати-му Богові моему, поки живу..." а композитор... композитор вже лежить.

На похороні й поминальному обіді зібралися родина Г. Китастого з Америки, члени Капелі, близькі друзі, земляки, широке кобзарське брат-

тя молодих бандуристів та представники українських громадських установ.

Діти й онуки Григорія Китастого із советської України не змогли приїхати ні на відвідини смертельно хворого батька-діда ні на похорон.

До церкви домовину несли молодші капеляни, до гробу несли старші побратими-бандуристи. Над свіжою могилою прощальне слово сказали довголітні друзі та співпрацівники покійного: Петро Гончаренко — адм. Капелі, Євген Цюра — заступник дир. Капелі, й дир. Петро Потапенко. Капеляни проспівали прощальну пісню "Чуєш брате мій".

Від ансамблю бандуристів "Гомін степів" в Нью-Йорку, якого керівником є син племінника покійного Юліан Китастикий, молоді дівчата Оля Ходоба й Ліда Чорна склали вінок, в якому були вплетені символи рідної України, між ними: колосок пшениці з Полтавщини, земля з могили Т. Шевченка, калина з могили І. Франка, крихти цеглин київських церков...

На поминках, Олексій Шевченко — господар — кольоритно змалював велику душу і буйне серце кобзаря, яке перестало битись. Інші промовці, клаптиками, змалювали, описали довгий шлях творчої мистецької праці Григорія Китастого, який ціле своє життя працював для українського народу, зберігав, прославляв та збагачував кобзарське мистецтво — українську національну культуру.

Тут молоді бандуристи пригадували відому і мало-відому працю покійного. Крім праці з Капелею ще з України, понад 30 музичних композицій та сотень обробок, в 1964-му році Григорій Китастикий був учителем і керівником першого ансамблю бандуристів ОДУМ-у в Чикаго, зразком якого ансамблі "розрослися, як гриби на

доці" по всій Америці й Канаді. Пригадували перші лекції, де Г. Китастиий, разом з навчанням гри на бандурі, прищеплював любов до бандури, до українського народного інструменту, говорив про славу і гірку долю кобзарів у минулому, про кобзарську традицію, про завдання бандуристу-кобзаря.

Порівнювали, казали, що Григорій Китастиий, так само, як й Іван Павлович Багрянний та Іван Смолий, любив твариство молодих людей. Він цікавився думками і поглядами молодих, любив з ними розмовляти. — він був їхнім приятелем. Тому не дивно, що на похороні було багато молодих людей, молодих бандуристів.

Пригадали й перші кобзарські табори, які ОДУМ організував на оселі "Київ" у штаті Нью-Йорк в пізніх 60-тих роках. Григорій Трохимович був між першими мистецькими керівниками. Пізніше, вразом цих таборів скрізь були організовані кобзарські табори. Григорій Китастиий відвідував їх та працював там.

Пригадували й перший курс інструкторів-бандуристів з рамені Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка на оселі "Діброва" коло Детройту в 1981 р. та відновлення стародавньої кобзарської традиції — одруження з бандурою. Обряд одруження провів найстарший учитель-бандурист, панотець Григорій Китастиий. Обряд включав ритуали, хліб і сіль і, між іншим, такі слова: "Чи ти обіцяєш бути вірним своїй бандурі, як своїй дружині?..."

Пригадався і другий курс інструкторів у 1983 р. близько Клівленду, який організували ТУБ у співпраці з Капелею, де Григорій Китастиий понавчав: "...що українська мова є законом для кожного бандуриста, що українську пісню, українську думу, кобзу, бандуру не можна відірвати від української мови. Він дав признання тим, що вживають українську мову і заохочував її плекати."

Після курсу Григорій Трохимович запросив учасників до себе у садок "під яблуню". У товариській атмосфері молодим бандуристам він так сказав: "... ви не тільки бандуристи, ви є цвіт України, ви є кобзарі, ви несете у світ нашу думу, нашу пісню..."

На поминках молоді бандуристи пригадували також останню зустріч з Григорієм Китастиим в Торонто 4-го грудня 1983 р. на IV СКВУ, де покійний керував 148 членним збірним ансамблем перед багатотисячною публікою. Це була нечувана подія, історична подія: "... Ще ніколи такого не було у вільному світі, і хто знає, чи й в Україні будь-коли разом грало стільки бандуристів на одній сцені. Далеко від рідної землі, в Торонто, зібралися і виступили на одній сцені півтори сотні кращих молодих бандуристів із усіх закутків США і Канади." Цих бандуристів приготували переважно учні й послідовники старшого кобзаря — Григорія Китастого." ... Григорій Китастиий звів інструментальні й хорові партії в одну величезну гармонійну музичну красу — кобзарську симфонію". Із усіх молодих бандуристів у вільному світі, 148 могли б колись похвалитися, що він чи вона, разом із одним із най-

славніших кобзарів-композиторів — Григорієм Китастиим були учасниками історичної кобзарської події.

Поруч з виступом у Вашингтоні в Кеннеді Сентер літом 1983 р. виступ у Торонто на Світовому Конгресі Вільних Українців — це напевно був вершок — кульмінаційний виступ — для Григорія Китастого.

На поминках, прощальне слово прочитали члени молодіжних ансамблів бандуристів, а саме:

— Микола Дейчаківський від Товариства Українських Бандуристів,

— Павло Пошиваник від Ансамблю Бандуристів ОДУМ-у в Чикаго, де в 1964 р. Григорій Китастиий був першим керівником,

— Надія Блюй від Школи Бандуристів у Детройті,

— Оксана Метулинська, кер. одумівського ансамблю бандуристів "Кобзарі" в Сент Кетеринс (Онт. Канада),

— Валентина Родак, кер. одумівського ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто (Канада),

— Микола Чорний, адміністратор Нью-Йоркської Школи Бандуристів,

— Олексій Пошиваник, голова Центрального Комітету ОДУМ-у, один із перших учнів і послідовників Г. Китастого в Чикаго, склав слово від ОДУМівської родини США і Канади. Г. Китастиий був почесним членом ОДУМ-у, він написав гимн та два марші ОДУМ-у.

Слово від українських громадських установ прочитали: Віктор Педенко від громади православного собору св. Володимира в Торонто; Петро Гурський від громади Філядельфії; д-р Василь Трухлий від чикагської громади і хору "Сурма"; д-р Футей від Клівлендської Школи бандуристів і громади; д-р Катерина Кохно — довголітній приятель родини; Юрій Іхтіяров від ОУРДП, якого покійний був членом; пан Несенюк від СУ-ЖЕРО; Кость Степовий від Центру УНР; Іван Олексин від УБС; Іван Павленко від братства св. Андрія в Баунд Брук. Було також прочитано список телеграм, листів та квітів пересланих із співчуттям.

Молодий бандурист Микола Дейчаківський, послідовник учителя, закінчив прощальне слово так: "від усієї кобзарської молоді, кажу, що ми не дозволимо, щоб ідея, за яку Григорій Китастиий віддав стільки труду та душі, згасла. Ця ідея — це кобзарство, бандура, мистецтво відчуття до української народної пісні та любов до свого народу. Хоч стратили ми її найбільшого носія, буде у нас горіти палким вогнем — вогнем, який він запалив у наших серцях, буде жити не лише пам'ять Григорія Китастого, буде жити ідея кобзарства у нас і через нас..."

... Ми ніколи не забудемо — не могли б забути — нашого кобзарського батька, бо ж він залишив частину себе у кожному з нас..."

(кінець)

Микола ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ

ЛОТЕРЕЯ НА МОЛОДУ УКРАЇНУ

10 травня 1984

ПРОЩАЙ КОБЗАРСЬКИЙ БАТЬКУ – ГРИГОРІЮ КИТАСТИЙ

Прочитано на поминальному обіді 14-го квітня
1984 р. у Бавнд Брук, США

Я говорю голосом всієї кобзарської молоді, коли називаю покійного нашим кобзарським батьком, бо був наш пан-отець, звінчавши багатьох із нас з бандурою та благословив нас у кобзарську дорогу. Знав і любив кожного із нас молодих бандуристів і бандуристок, бо ж Григорій Китастий все мав для нас відкриті двері та відкрите серце. Щоліта перебував на кобзарських таборах. Роками працював із підростаючими бандуристами, де б не жив. Писав молодим кобзарям музику. Відвідував та помагав нашим молодечим ансамблям. Словом, плакав нас, даючи нам не лише основи гри на бандурі, але й любов до неї та глибоке відчуття до української пісні.

Де інші музиканти такого високого калібру може себе б віддалили від такого, Григорій Китастий (або "Ейч Кей", як ми його з теплотою звали) все був готовий із молоддю працювати. Із завзяттям вчив початківців, сідав на сцену з бандурою разом з малими учнями, які ледве бандуру держали, клав на ноти простенькі вправи та пісеньки, їздив сам у далекі дороги, щоби нам передати кобзарське мистецтво на таборах і семінарах.

Ще понад цим він цікавився кожною молодою кобзарською особою — нашим життям, нашими вигодами і невгодами, нашими радощами і проблемами. З нами разом проводив час не тільки на лекціях, пробах чи концертах — але також з нами й товаришував. "Ейч Кей" був для молоді не лише диригент, керівник та учитель — він був до останку свого життя наш щирий приятель.

Лишаться у нас спомини не тільки його музичної праці з нами, але й тих всіх чудових днів коли він разом з нами у гурті розмовляв, жартував, оповідав, співав, обмінювався думками...

Своєю скромністю та теплотою захопив сотки молодих українських душ. Ми ніколи не забудемо — не могли б забути нашого кобзарського батька, бо ж він залишив частину себе у кожного із нас.

Тому від себе, від молоді Капелі Бандуристів, від Товариства українських бандуристів вільного світу, від всієї кобзарської молоді кажучи, що ми не дозволимо щоб ідея, за яку Григорій Китастий віддав стільки труду та душі, згасла. Ця ідея є — кобзарство — а у цьому, бандура, мистецтво, відчуття до народної пісні, та любов до свого народу. І ця ідея, хоч стратили ми її найбільшого носителя, буде у нас горіти палким вогнем — вогнем який він запалив у наших серцях.

Буде жити не лише пам'ять Григорія Китастиго — буде жити кобзарська ідея у нас і через нас.

Вельмишановні передплатники і прихильники журналу "Молода Україна"!

На конференції Ц. К. ОДУМ-у в Маямі Біч, минулого грудня 1983, виникла думка зробити лотерею щоб можна набути фінанси для підтримки ОДУМ-івського журналу. Постільки журнал Молода Україна в останньому часі, мав і має незадовільний фінансовий стан, ми вирішили в якийсь спосіб здобути фонди щоб покращити його фінансовий стан. Вирішили зробити лотерею з надією що українське громадянство, а особливо читачі підтримають цей проект. Висилаю вам книжку 10 квитків і прошу вас продайте їх або купіть самі. Це не є великі гроші, але ви зробите велике діло, фінансово забезпечимо на деякий час журнал Молода Україна. Чеки або (money orders) виписуйте на "Moloda Ukraina Lottery" і висилайте разом із відривками квитків на адресу:

Ihor. G. Lysyk
885 Beaufort Crt.,
Oshawa, Ontario
Canada L1G 7J7

Прошу не висилайте гроші за квитки на адресу Молода Україна щоб не було в нас з передплатою і лотерею мішанини. Прошу висилайте гроші якнайшвидше за ці квитки за що будемо вам всім сердечно вдячні. Розігравка цієї лотереї відбудеться під час бенкету ОДУМ-івської зустрічі 1 вересня 1984 в Торонто. Перша нагорода буде 300 доларів, друга нагорода 200 доларів, і третя нагорода 100 доларів. За додатковою інформацією відносно лотереї звертайтеся до Ігоря Лисика телефон 416-728-2256.

Всі продані і не продані квитки і гроші мусять бути вислані не пізніше 1 серпня 1984 на подану адресу.

... А тепер з Божою поміччю беремося всі до розпродажу квитків.

З щирим ОДУМ-івським привітом
Ігор Лисик і Д-р Юрій Лисик
організатори лотереї

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

Валентина РОДАК

РЕПОРТАЖ ПРО ПОХОРОН БЛ. П. ГР. КИТАСТОГО

Радіопрোগрама "Молода Україна" 12-го травня
1984 р. Торонто, Канада

Під звуки дзвонів, в церкві-пам'ятнику святого Андрія Первозванного у Бавнд Брук, Нью Джерзі, 14-го квітня ц. р., на американській землі, був похований бл. п. Григорій Китастих — композитор, довголітній мистецький керівник і диригент Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Детройті.

Вістку про відхід у вічність батька-кобзаря, з невимовним смутком і жалем сприйняла українська громада, особливо молодь Канади і США. Бл. п. Григорій Китастих упокоївся 6-го квітня, на 78-му році життя, в Сан Дієго, Каліфорнія.

Ще 2-го жовтня минулого року після успішної української маніфестації у Вашингтоні для вшанування пам'яті понад семи мільйонів жертв великого голоду в Україні в 1932-1933 роках, на концерті в Культурно-мистецькому центрі ім. Джана Кеннеді, Гр. Китастих, керуючи нашою славною Капелею Бандуристів ім. Т. Шевченка, викликав найбільше захоплення і подив мистецькою досконалістю виконання як українців так і чужинців" як подає детройтський тижневик "Українські вісті". Не менше захоплення викликав достойний маестро в грудні того ж року коли на запрошення Президії Світового Конгресу Вільних Українців та Підготовчого комітету IV конгресу вільних українців диригував збірним ансамблем молодих бандуристів. 148 бандуристів з Канади й США виступили на одній сцені на протестаційній жалобній маніфестації 4-го грудня 1983-го року в Торонто. Це був історичний і можливо неповторний момент в історії кобзарського мистецтва, а для Гр. Китастого завершенням зусиль праці з молодими бандуристами. Цей момент є зафіксований на обкладинці ОДУМ-івського журналу "Молода Україна" за м. березень 1984 рік. Наша преса чомусь не дуже підкреслювала важливість цього моменту на своїх сторінках мимо того що повсякденно українська громада турбується за свою молодь.

"Нема тої сили, щоб весну спинила" бадьоро співав Збірний ансамбль до музики самого диригента на жалобній маніфестації та на жаль інша сила, надприродня, Божа, в несподіваний момент пригадала нам що ми не є вічні, що наше земне життя є тимчасове. З цим ми мусимо примиритися.

Бандурі та українській пісні Гр. Китастих присвятив своє життя. Завдяки йому, послідовникові бандуриста-віртуоза, Гната Хоткевича, велика кількість української молоді у вільному світі, зокрема в Канаді й США, залюбки грає на народньому інструменті і співає улюблені прадідівські пісні. Це він посіяв в молодих душах зерно любови до свого рідного і це тому молоді бандури-

ти в народніх строях і з бандурами в руках приїхали з більших міст Канади і США прощати свого улюбленого і шановного учителя, духовного батька-кобзаря, товариша. Численні побратими-кобзарі в своїх кольористих жупанах також приїхали зорганізовано віддати останній поклін великій людині.

Порядок похоронних відправ був наступний: в п'ятницю, 13-го квітня, в похоронному заведенні міста Бавнд Брук відправлена була панахида. Покійний, у вишитій сорочці і кобзарському жупані, лежав в домовині. З боку домовини стояла його вірна подруга — бандура, а навколо квіти, між ними три вінки з далекої Австралії. Сумна подія з'єднала присутніх — родину Китастих, капелян, молодих бандуристів, друзів, і з різних міст — любителів кобзарського мистецтва. Пролунав тужливий спів побратимів-капелян — "Упокой, Господи, душу спочилого раба Твого."

В суботу о 10-ій год. ранку, в пантеоні-пам'ятнику, Блаженніший владика митрополит Мстислав з численним духовенством відслужив Заупокійну святу літургію. Збірний церковний хор під проводом молодого диригента Тараса Павловського, члена капелі, чудово співав, а отець протодиякон і член капелі Володимир Поліщук, своїм могутнім але стриманим басом добавляв до краси наших похоронних обрядів. Дивлячись із хорів було видно море кольорів: зелені, сині, помаранчові жупани капелян; коло них, з прапором юні ОДУМ-івці-бандуристи в своїх одностроях; посередині церкви — домовина, а навколо друзі і засмучена родина — дружина Галина, сини Віктор і Андрій, племінник Петро з усією родиною. З другого боку — молоді бандуристи — члени капелі, і в українських строях — члени різних молодечих ансамблів, організацій та представники українських громадських установ.

До чутливого співу "Прийдіть, останне цілування даймо, браття, спочилому" приступила засмучена громада щоб віддати останній поклін дорогій їм особі. Тужливо вибивав дзвін коли виносили домовину молоді члени капелі з допомогою капелян, а природа відчуваючи їхній біль плакала разом з ними. Обійшовши навколо церкви народ зупинився над свіжою могилою де відправлено літію. Прощалися капеляни, ховаючи свого 30-го побратима. Над могилою промовляли: Петро Гончаренко — довголітній адміністратор капелі, Петро Потапенко — товариш по праці і Євген Цюра — заступник диригента капелі який 43 роки співпрацював з покійним. Дівчатка-бандуристи з Школи кобзарського мистецтва поклали вінок і піснею "Чуєш, брате мій..." закінчено похоронні відправи. Дощ перестав...

Над гробом бл. п. Г. Китастого.

Зліва: Микола Дейчаківський, Віктор Китастий, Євген Цюра і Гаврило Махиня.

Баунд Брук, 14 квітня 1984
Фото Ів. Корця

Величезну втрату пережила українська громада в той день, бо поховано, за словами митр. Мстислава, "Богом обдаровану людину, твори які промовляли до душі. Поховано людину яка мала велику любов до молоді."

Під час трапези на якій було присутніх біля 350 осіб і якою вміло проводив Олексій Шевченко, промовляли слова співчуття понад 20 представників, багато з них від молодечих ансамблів бандуристів. Змальовуючи життєвий і творчий шлях бл. п. Гр. Китастого, в усіх відчувалася глибока пошана до великого мистця, до особи яка віддала все своє життя кобзарському мистецтві і закріпила національну свідомість.

Вмер батько наш!
Та й покинув нас!
Ох, і смутний настав час!

писала Леся Українка про пророка і народнього співця Тараса Шевченка у вірші "Жалібний марш". Ці ж самі слова, молоді бандуристи можуть повторити про покійного батька-кобзаря, будителя кобзарського мистецтва. Але вони, як нащадки, не сміють забувати його довголітню працю — плекати кобзарські традиції і зберігати українські пісні.

Вічна пам'ять про Григорія Китастого, хай завжди буде з нами!

О. ШЕВЧЕНКО

ЗАМОВК КОБЗАР

З далекого і сонячного Сан Дієго прилетіла сумна вістка — Григорій Трохимович Китастий відійшов від нас у вічність... Вдарили сумні акорди дорогої бандури й понеслися ген-ген у далекі простори рідної України, несучи жалібну вістку. В безмежному болі, стискаючи груди, невимовний смуток спадає на мільйони облич — замовкла бандура кобзаря, віртуоза, диригента славної Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка, композитора, батька молоді яка перейняла красу і велич рідного інструменту й понесла далі в життя... Тужливе "Вічная пам'ять..." болюче зривається з уст і давить важким тягарем...

В п'ятницю, 13-го квітня 1984 року в похоронному заведенні Конрой в Бавнд Бруку, зібралася багаточисельна громада щоб бути учасницею жалібної панахиди по св. п. патріархові бандури Г.

Т. Китастому. Панахиду відправляли о. Т. Чубенко, о. М. Галета і ігумен А. Партикевич з участю диякона, члена капелі о. В. Поліщука. Збірний хор з членів капелі, переважно молодих, надавав дійсно глибокої урочистості події яку кожний присутній переживав тремтінням своєї душі. Тут були присутні з Детройту, Торонто, Клівеланду, Міннеаполісу і багатьох інших міст США і Канади, які прийшли поклонитися і віддати свою пошану великому кобзареві...

"...ВІДЛІТАЮТЬ СІРИМ ШНУРКОМ..."

В неділю, 14-го квітня 1984 року в церкві-пам'ятнику відбулася Служба Божа яку очолив Блаженніший митрополит Мстислав. Знову співав зібраний хор. Такого могутнього співу, з таким надхненням, як було це під час цієї Служби

Божої в церкві-пам'ятнику ще мабуть не було... Це була дійсно розмова з Богом душею мистців, проводжаючи у вічність свого незабутнього диригента і композитора...

І небо почало схлипувати своїми засмученими хмарами немов прощалось разом з понад півтисячною громадою з дорогим кобзарем, коли повільно опускалася домовина. З тремтінням у голосі, з болем душі стояв над домовиною голова капелі П. Гончаренко. Зворушливо прощались з своїм другом по праці члени капелі Є. Цюра і П. Потапенко. Символічне прощання вінком з найкращих квітів рідної Полтавщини і грудочки рідної землі, молодих дівчат членів ансамблю "Гомін степів" потрясло до болю всіх присутніх... А коли опускалася труна, журлива пісня "Чуєш брате мій..." полилася сумним потоком з серцець його друзів, товаришів по мистецтву, бандуристів і всіх, хто щільно оточили могилу прикриту чисельними вінками найкращих квітів...

В ПОШАНІ З СПІВЧУТТЯМ...

Після закінчення похоронних відправ, відбулася традиційна поминальна трапеза в сусідньому готелі "Маріот" на яку прибуло біля три сотні осіб. Молитвою, з проспіванням "Отче наш...", яку перевів о. А. Бек розпочато програму. Після короткого слова, з приводу цієї сумної хвилини, господаря трапези О. Шевченка, розпочато представлення представників окремих організацій які склали співчуття родині покійного та його побратимам-членам капелі.

Тут були, в першу чергу, молоді бандуристи, які висловили співчуття від своїх ансамблів: М. Дейчаківський, від молодих бандуристів, Надя Блюй від Школи Кобзарського Мистецтва з Детройту — осідку капелі, Павло Пошиваник

від Одумівського Ансамблю Юних Бандуристів в Чикаго, де Григорій Трохимович був першим його керівником.

Від Одумівського Ансамблю Бандуристів ім. Гната Хоткевича в Торонто, Валентина Родак музичний керівник, а також координатор 148-членного збірною ансамблю, який триумфально виступив під час IV-го СКВУ в Торонто, під диригентурою Г. Т. Китастого.

Від Школи Кобзарського Мистецтва з Нью-Йорку, М. Чорний адміністратор який передав також 500.00 дол. для капелі від православної кредитівки з Нью-Йорку.

Від Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ), почесним членом якого він був, як також автор музики гімну ОДУМ-у і маршів, від всіх складових частин (ТОП і дирекції осель) та всього членства, голова ЦК ОДУМ-у Олексій Пошиваник.

Петро Гурський склав співчуття як ініціатор перших кобзарських таборів на одумівській оселі "Київ" в Аккорді, Н. Й.

Від клівеландської громади, де Григорій Трохимович прожив останніх 17 років, д-р Богдан Футей.

Від ансамблів СУМ-у з Торонто, Канада, В. Шевель.

Від православної громади катедри св. Володимира в Торонто з доручення голови П. Степури, Віктор Педенко.

Від ЦК УРЛП, Юрій Іхтаріов. Від Лєржавного Центру УНР, К. Степовий. Від ДОБРУС-у, В. Несенюк.

На прохання родини і особисто від себе, зворушливо, висловила співчуття д-р Катерина Кохно. Від Братського Союзу, голова І. Олексин. Від чоловічого хору "Сурма" в Чикаго та від хору церкви св. Андрія з Аддісон, д-р В. Трехлий.

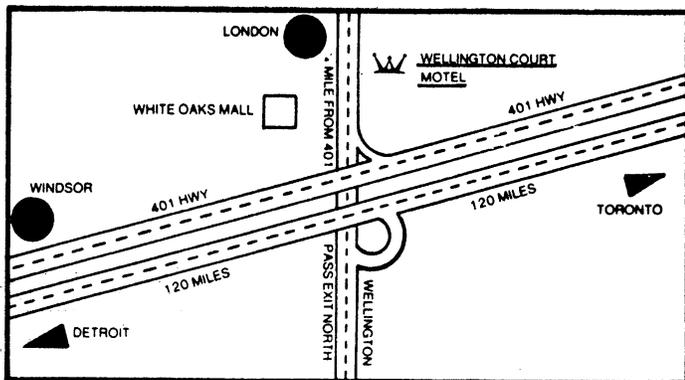
Від Світової Координаційної Ради ІСНО, заступник голови Володимир Процик. Від Об'єднання к. вояків 2-ї дивізії УНА голова В. Гладич.

Від хору "Дніпро" в Мінесоті та вокального ансамблю "Євшан Зілля", почесним членом яких був Г. Т. Китастий, Від УНДС, П. Крамаренко.

Світова Рада Українських Кооперативів і ЦУКА, як вияв співчуття, задекларували 1,000.00 дол. на фонд ім. Г. Т. Китастого для поширення кобзарського мистецтва. З уваги на обмежений час не всі, на жаль, мали можливість висловити співчуття особисто.

**
*

І так перегорнута ще одна сторінка нашого життя поза межами України... Відійшов від нас батько-кобзар. Вмовкла його бандура, але не застигли бандури, тих яких він запалив огнем любові до рідної української музики. Рідна бандура завжди нагадуватиме нашій сумній душі про патріарха українського національного інструменту-бандури, про композитора багатьох чудесних творів ліричних, маршових і революційно-бойових. Фізично його немає між нами, але його безсмертна духовна творчість як композитора і віртуоза гри на бандурі, залишиться назавжди у нашій пам'яті, бо він своєю працею достойний стояти в рядах наших національних героїв!

WELLINGTON COURT MOTEL

ОЛЕКСІЙ І МАРІЯ МАКАРЕНКО

власники

1078 Wellington Rd. So. off Hwy 401

LONDON, Ont. N6E 1M2 — Phone (519) 681-1050

ДОБРА ОБСЛУГА, ПРИВІТНА
АТМОСФЕРА.

Павло МАКОГОН

СВІДОК

Спогади про голод 33-го року

Шановні читачі. За останній час в пресі демократичного світу з'явилося багато матеріалів про жахливі події, що мали місце на нашій Батьківщині в 1932-33 рр.

Цей кривавий геноцид, що був свідомо запланований в Кремлі і проведений руками комуністичних поплічників, мав на меті знищити український народ, народ як націю, підірвати і змінити його психологічну основу, зупинити процес українського відродження і одноразово, одним ударом знищити всі його здобутки.

На жаль, серед українських та інших авторів немає єдиної точки зору на ці страхітливі події, і в зв'язку з цим, для вашого ознайомлення редакція пропонує уривки з автобіографічної книжки "Свідок" Павла Макогона, що з волі Всевишнього залишився живим і на поклик своєї душі розповідає на сторінках своєї книжки про той жахливий час.

Павло Макогон, українець, який відчує необхідність в ім'я пам'яті тих мільйонів українців, що стали невинними жертвами комуністичної ідеології, хоче попередити нас, яка жахлива небезпека насувається на народи вільного світу.

Автор простими словами описує те, що він пережив, відчує, дає свою оцінку, своє розуміння кривавого пляну Москви і одноразово попереджує: люди, відкрийте свої серця для правди, зірвіть маску з кремлівської брехні, будьте пильними.

Якщо у кого виникне бажання купити книжку Павла Макогона, то просимо звертатись на адресу:

.. 215 Leslie Street, Toronto, Ont., Canada M4M 3C8

ПОДАЄМО УРИВОК ІЗ КНИЖКИ "СВІДОК":

Після того одного трагічного дня прийшли до нас активісти, щоб все описати і забрати, як у підричника (Не хотів вписатись до колгоспу.) совітської влади. До хати прийшов наш активіст Т. Британ і на підсилення справи приїхав з району уповноважений Клочков. Це був Росіянин. Вони спитали тата: Де є твій хліб? Тато сказав, що хліба немає зайвого, лише є трохи для дітей. Після цього Британ поліз на горище, а Клочков стояв у сінях. Він був убраний в напіввійськову уніформу. І так почалась трагікомедія. Я стояв у сінях, а Т. Британ на горищі. Переточував полову, шукав там пшениці, і взагалі перешукував кожний куточок, а Клочков час від часу до Британа щось говорив. Я стояв і дивився на ту трагікомедію. Потім Т. Британ почав кидати з горища в сіни качани ті, що висіли на бантинах для насіння. Коли я це побачив, то далі

не міг спокійно стояти, бо ті качани вже були останнім харчем для нас, і тоді я ті качани почав кидати назад, а Т. Британ вниз; і так між нами зав'язалась боротьба. Уповноважений Клочков стояв і дивився на ту картину, а потім сказав: "Что ти делаеш, мальчик?" Я відповів, що я хочу жити, тому кидаю качани назад. Тоді Клочков щось Британу сказав і Британ зліз із горища; вони вийшли і пішли, а те все, що вони переписали забрав віз і повіз на загальний двір.

Після того в нашій хаті не залишилось нічого їсти. Надходила зима, а в селі й далі проходила жахлива справа. Село щодалі робилось пустою, бо ж частину селян "розкулачили" і вивезли на Сибір, а частина покидала все і тікала ночами, щоб не потрапити на Сибір. А решта селян під примусом таки пішла в колгосп. Актив повибирав по всіх хатах хліб. Підходило страхіття, що день то все не було що їсти. Починався вже голод. Надходила зима. В нашій хаті стало сумно, бо ми всі вже були голодні. Тато пробував на всякі лади шукати можливостей, щоб знайти щось їсти, але те шукання майже нічого не давало. Я теж мотався де тільки міг, шукаючи їсти. Почали люди пухнути. За короткий час голодні люди повийдали в селі всіх собак, котів, їжаків, всяких птахів. Я сам приносив їжаків, спіймав чужого собаку, і все те ми варили й їли.

Потім на загальних дворах у колгоспі від голоду почали й коні здихати. Всі люди, і я в тім числі, кинулись до дохлої конини, але влада не хотіла, щоб селяни їли конину, і копала ями. Те здохле м'ясо обливала карбовкою і кидала в ті ями, щоб не дати людям. Але люди того не боялися, а прядали в яму і ножами кожен собі різав те м'ясо, і ніхто не боявся, що воно перелите карбовкою, бо голодній людині не було ніякого страху.

Надійшла люта зима, почався тотальний голод. Люди почали вмирати з голоду. Ми всі уже були опухлі; найперша в нашій хаті померла з голоду мамина мама, а всі ще ледве рухались. По селі прокотилась чутка, що у п'ятій бригаді одна жінка поїла своїх двох дітей, але ту чутку скоро затушували. А потім приїхала міліція з району і так ту справу закрили, так що я точно і не знаю, як то скінчилось. Але голод охопив усе село, почали масово вмирати люди. Правління посилало сильніших чоловіків на цвинтар, де вони копали масові ями, а визначені вози їздили від хати до хати, забирали мертвих людей і везли на цвинтар. І всіх без труп вкидали в одну яму, а коли вона вже була повна — тоді копали другу...

Багато людей пробувало виходити із села, щоб десь знайти щось їсти, але там же і вмирати, бо у

них вже не було сили йти далі. В селі стало сумно.

Я ще трохи рухався, тому ходив і бачив те все, що трапилось. Коли надходив вечір або ніч, то вже нікого по селі не можна було побачити. Панувала голодова мертвеча і страшно було ходити у своєму рідному селі, бо ж не було вже навіть голосу ані собачого, ані котячого, ані людського. Я те все бачив, і все те страхіття в собі передумував. Я з того робив собі висновок, що мої дні теж пораховані. Але нашу родину деякий час рятувало від смерті те, що наш тато зумів заховати хліба від тих, що щупали, і тому ми мали можливість прожити трішечки довше від інших.

Але прийшов сумний і трагічний час і для нашої родини й хати. На моїх очах умирали мої брати з голоду; голоду, штучно зробленого Москвою, щоб зломити український народ і загнати його голодовою смертю в колгосп. На жаль, Москві це вдалось довершити. Це небувало в історії злочинство, щоб свідомо мордувати голодовою смертю чесних людей лише за те, що вони любили і хотіли чесно працювати на власному шматочку землі, бути незалежними. А до того вони почували любов до своєї української мови і до своїх звичаїв. Оце і вся провина нашого Українця. Хто це розуміє і нарешті правдиво оцінить, отой деспотизм і захланний московський шовінізм, який прагнув і прагне (і то брутально!) поневолити не тільки Європу, а й цілий світ? Хто це збагне і врятує від такої загрози цілий світ? На це питання чесні люди світу покищо не мають відповіді, а загроза щодня надходить.

Пробачте, дорогі мої читачі, що я ніби трохи відійшов від теми, але це воно тільки може здаватися, що від теми; а по суті то є якраз та сама тема. Тільки я хотів її трохи ширше описати для кращого розуміння того страшного лиха, якого, на жаль, не бачать. І це не бачать ті, які мають спасти світ. То ж просніться, добрі люди, бо ось-ось скоро буде вам всім велике горе!

В нашій хаті було страшне видовище, бо перший мій любий братчик умирав з голоду, Іван, якого я любив і з ним частенько ми мали наше сперечання. Але ми дуже були дружні. А потім умер на моїх очах мій рідний братик Василь. Цей хлопчина був дуже і дуже цікавий. Він був щупленький, гарний на вроду, але був трішечки муренький. Тому ми дражнили його коп'ячим яйцем. І ось умирає він на моїх очах з голоду: а він же дитина, нічого не винний перед отою безбожною владою, яка чомусь прийшла на нашу українську землю робити свої порядки.

А далі умирає з голоду третій мій братик, на моїх очах — Толик. Цей був кременної будови, блондин. Був мовчазний, але твердого характеру. А слідом за ним умирає, знову ж на моїх очах, одинока моя сестричка, Марія. Вмирали вони не в один день, але всіх їх клали на ту ж саму бричку і везли на цвинтар, і всіх їх, та й інших селян, кидали в одну яму. І так кожний день...

В нашій хаті після померлих зробилась страшна пустка й наймовірне страшне смертельне враження. Я лишився одинокою дитиною в хаті. Ма-

ма і тато так само вже були дуже слабими, і їхній вигляд показував, що вони вже зовсім безпорадні в дальшому рятуванні нашої родини.

Проминув ще один тиждень після того, як померли мої братики й сестричка. Я зробився зовсім не той, що був. Смерть і ховання моїх братів... Я був просто переляканий, і моя свідомість мені все підказувала, що я мушу щось робити, бо ж і я вмру з голоду. Отже, я виробив собі плян, щоб спастися від голоду: я мушу покинути село і йти просто у світ рятувати своє життя. Я мав на увазі, що в Макіївці є мамин брат, він же був моїм хрещеним батьком, а також і другий брат Тимофій. Десь там вони жили, і то непогано у всякім разі, бо на той час вони там голоду не мали.

У мене виробилась остаточна думка, що я мушу йти туди, бо єдина надія там на спасіння від голодової смерті, якої я так боявся, що не знав, куди подітись, коли я дивився, як умирали люди на моїх очах. Я наперед знав, що мої батьки мене не пустять з дому у далеку дорогу, але я мав інший плян. Тому я вирішив їм нічого не казати, бо знав, що вони мене не пустять. Але я вже бачив і свою смерть... Якщо я за тиждень не піду, значить я вмру з голоду, так як померли мої улюблені брати й сестра.

ОДУМ виховує молодь в пошані до думок інших.

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслуговування
2. Вкладає і фінансує нові печі ("форнеси")
3. Вкладає прилади до звогчування повітря ("гіюмідифайрс")
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою SIPCO. Просимо наших відборців заїжджати до наших SIPCO і наповняти авта бензиною.

Початок святкувань двохсотліття Онтарію.

Перший ряд зліва: Тарас Шиповик — режисер концерту що буде даний у зв'язку з двохсотліттям по більших містах провінції, Валентина Родак — Молода Україна, достойна Сузанна Фіш — міністер Громадянства і Культури, Віра Ке-Плавущак — Новий Шлях, артистка — Дайна Крісті, Маргарита Бирч — предсідник Комітету по Святкуваннях при уряді і Раїса Ліщина — Молода Україна.

Другий ряд: Петро Родак — Молода Україна і Ян Рубеш — оперовий співак і актор.

Торонто 27 березня 1984
Фото: Гері Бічі

ОДУМ ЧІКАГО РОЗПОЧАВ 20-ИЙ РІК СВОЇХ ПЕРЕДАЧ

Філію ОДУМ-у Чикаго засновано 1950 року. Філія мала свої радіопередачі час від часу від початків свого існування на передачах Люсі та Степана Самбірських та Василя Іващука. З 1965 року десятихвилинні передачі ОДУМ-у Чикаго передаються раз у місяць. В лютому цього року ОДУМ розпочав двадцятий рік своїх передач. Передача ОДУМ-у в лютому була присвячена українському композиторові Миколі Фоменкові, авторові одного з маршів ОДУМ-у. Передачу провела Лариса Завертало.

Микола Фоменко народився 1894-го року в Ростові над Доном. Коли йому було сімнадцять років почав музичні студії, вступивши до харківської консерваторії. Перша світова війна перервала його студії, які він пізніше закінчив в Харкові після війни. Композиторську працю Микола Фоменко почав в 1925-му році здобуваючи прихильну оцінку критиків. В період сталінського нищення української інтелігенції Микола Фоменко попав також у неласку уряду. Але не зважаючи на це він не зупинився, а творив музичні твори

далі. Своїми новими творами він збагатив вокально-музичну культуру. Фоменко, живучи за межами України, написав багато музичних творів для дітей та молоді. З 1951-го рок він живучи у місті Нью-Йорку активно працює як композитор і педагог Українського Музичного Інституту.

До його музичної спадщини належить оперета "Ганна", музична драма "Маруся Богуславка", опера-казка "Івасик Телесик" та багато інших творів для скрипки і фортепіяна. Він написав багато мелодій до слів Шевченка, Франка, Павла Тичини, Євгена Маланюка та інших. Його музика на слова Володимира Сосюри "Любівь Україну" стала одною з популярних пісень українських імпрез. Музика одумівського маршу на слова Івана Багряного "Ми об'їхали землю навколо" є гарною і легкою до виконання. Цей марш став найбільш популярним маршем на всіх одумівських таборах, з'їздах та зустрічах.

Одною з нездійснених мрій чи плянів композитора Миколи Фоменка залишилася не написана опера "Мазепа". Помер Фоменко несподівано, на

шістдесят сьомому році життя повернувшись з Торонта, після успішного концерту присвяченого його творчості, в 1961-му році. Похований він недалеко церкви-пам'ятника в Баунд Бруці, де поховані сотні визначних українських діячів.

Частиною передачі ОДУМ-у присвяченої М. Фоменкові було виконання двох пісень, музику до яких написав Фоменко, а саме "Друзі вперед" та "Любіть Україну" В. Сосюри які виконала Галина Андреадіс в супроводі симфонічної оркестри з Буенос Айресу.

НАСЛІДКИ 7-ГО КОНКУРСУ МОЛОДЕЧОЇ ТВОРЧОСТІ В АВСТРАЛІЇ

У неділю 12-го лютого ц. р. журі Літературно-мистецького клубу ім. Василя Симоненка в Мельборні у складі Анастасії та Невана Грушецьких, Ірени Залеської, Василя Цибульського, Мих. Підріза, Юрія Михайлова під головуванням Дмитра Нитченка розглянуло 8 творів, що надійшли на 7-ий Конкурс молодечої творчості. З них 6 з Сіднею, один з Мельборну та один з Америки. Після прочитання творів журі підсумувало оцінки (кожен чл. журі ставив від 1-го до 10) і присудило такі нагороди та відзначення:

Першу нагороду в 60 доларів *Тані Бейлі*, 13 років, за фантастичне оповідання "Одинь день в житті газетної сторінки". Псевдо Синя Волошка.

Другу нагороду в \$45.00 дістала студ. Матрикул. курсу *Гандзя Берегуляк*, 16 р., за опов. *Мати*", псевдо Берзика.

Третю нагороду в \$30.00 — учениця Центр. школи в Сіднеї (Лідкомбі) *Наталка Соловій*, 14 р. за художній нарис "Юність" (про пластовий табір), псевдо Наталка Полтавка.

Дальші 4 твори, що теж досить майстерно написані, відзначені з видачею по 15.00 доларів для заохочення, а саме:

1. *Аня Денисенко*, 15 р., студ. 3-го курсу школи укр-ва в Сіднеї (Лідкомбі) за оповідання "Чужі очі, чужі ноги", псевдо Думка.

2. *Таня Ріжнів*, 12 р., студ. 1-го курсу школи укр-ва при школі в Нобл Парку, біля Мельборну, за оповідання "Безжалісні люди". Псевдо Марія Гнида.

3. *Марія Найтінгел*, 15 р., учениця 10-ої кл. школи в Норт Чілі (Америка) за оповід. "Правдиві пригоди моєї черепашки", псевдо Соловейко.

4. *Надія Намурен*, 17 років, за опов. "Незабутні спогади", псевдо Надія.

Нагороджуючи та відзначаючи учасників 7-го Конкурсу, Літературно-мистецький клуб відразу повідомляє, що проголошує 8-ий Конкурс молодечої творчості на тих же умовах не тільки для Австралії, а й інших країн нашого поселення. Термін подачі матеріалів до 1-го січня 1985 р. Про це незабаром будуть повідомлення в пресі.

Літературно-мист. клуб ім Василя Симоненка в Мельборні, Австралія.

Д-р А. ЛИСИЙ

ПЕРШІ КРОКИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

Ми вже звикли говорити, що Т. Г. Шевченко, ввійшовши в життя кожної української людини, подорожує з нею по всіх закутках світу. Так ми бачимо його в джунглях Парагваю, в горах Скандинавії, просторах Канади чи Австралії. Скрізь — де перебуває українська людина, волею чи неволею, там є Шевченко — батько й товариш, розраджувач й надія, зв'язок з Україною. Як же він вперше появився в Америці?

Це завдячуємо нікому іншому, як невтомному ієромонахові Агапію Гончаречку, який сам, як особа, має кольористу історію. Деякі джерела твердять, що він навіть був особисто знайомий з поетом, але те, що він займався поширенням творів Шевченка, тепер не має сумніву. Це ж він, перебуваючи в Лондоні, Англія, в 1861 році помістив обширне повідомлення в журналі Герцена "Колокол" про смерть поета. Його стаття була детальним описом життя Тараса та його убоління за кращу долю українського народу.

До Америки "приїхав" Тарас Шевченко разом з о. Агапієм. Це знов же він, поселившись на західному побережжі та почавши видавати двотижневик "Аляскан Геральд" в 1867 році перший номер цієї газети присвятив виключно Шевченкові. Найперше він друкує обширну статтю англійською мовою "Цікаві думки поета Тараса Шевченка", а потім, дає власні частинні переклади "Кавказу", "І мертвим, і живим..." та "Думи мої, думи мої". Від того часу в англомовній шевченкіані немає зупинки.

ДОПОМАГАЙТЕ, цікавтеся своїми

дітьми — дайте їм нагоду проявити себе в рядах ОДУМ-у!

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські часописи та журнали • пластинки • друкарські машинки • різьбу та кераміку • полотно • нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різні okazji.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

МОЛОДЕЧІ СИЛИ

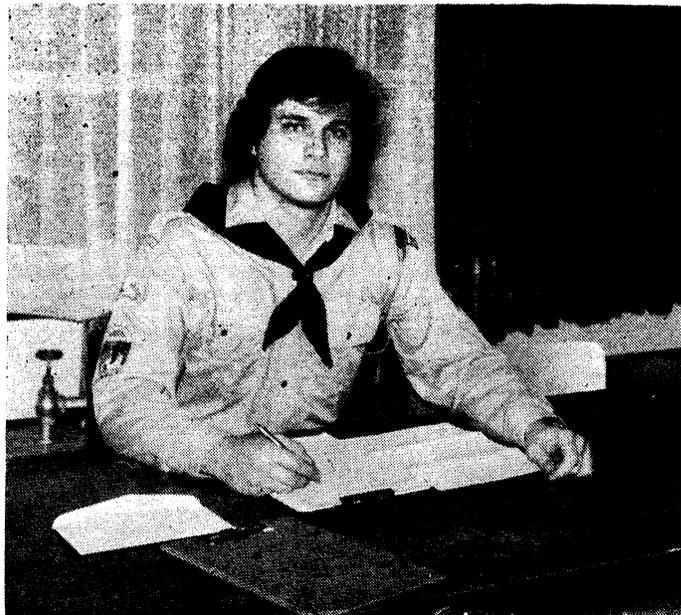
ВІКТОР ЛІЩИНА

Віктор Ліщина — перший заступник голови Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади — народжений 1959 р. в Торонто, Канада. Тут він з відзначенням закінчив курси українознавства при катедрі св. Володимира та здобув середню освіту. З малих літ був в Юнім ОДУМ-і. Був членом одумівського танцювального ансамблю "Веснянка", пізніше грав в оркестрі цього ансамблю. Закінчив з відзначенням табір виховників Юного ОДУМ-у і був виховником під час зимових занять і на таборах в Канаді і США; був в команді таборів і комендантом.

В 1980 р., після трьохрічного навчання в Йоркському університеті, отримав ступінь бакалавра з фізико-математичних наук (B Sc.) — із 91 випускника мав найвищі оцінки. Опісля, три роки вчився на правничім факультеті Торонтського університету. В 1983 р. отримав ступінь бакалавра з юридичних наук (LLD) і тепер відбуває практику у правничій фірмі в Торонто.

Віктор далі цікавиться музикою. Він співає і грає в вокально-інструментальнім ансамблі "Соловей". Написав музику і слова до чотирьох пісень: одна записана на першій платівці ансамблю 1982 р., а три записані на другій платівці що появиться в липні ц. р. В днях 30-го червня і 1-го липня ц. р. "Соловей" виступатиме на фестивалі "Вінок" в Бімсвіл, Онтаріо; 6-8 липня в Українським Селі біля Вегревіл, Альберта; 13-15 липня, на оселі "Верховина біля Глен Спей, Н. Й.; а 1-го вересня на зустрічі ОДУМ-у в Торонто.

М. Ж.

Віктор Ліщина — 1-ий заступник голови Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади.

ЗБОРИ КОША С. В. ОДУМ-У КАНАДИ

Дорогі Друзі ОДУМ-івці!

Збори Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у Канади відбуваються в останній четвер кожного місяця, в одумівській домівці при 404 Бетирст вул., в Торонто, о 7:30 год. вечора.

Присутність нижчеподаних членів управи Коша є обов'язкова.

Голова — Василь Тимошенко
 1-ий заступник — Віктор Ліщина
 2-ий заступник — Таня Підлісна
 Секретар — Віра Харченко
 Фінансовий референт — Ірина Степова
 Референт таборів — Павло Лисик
 Референт зв'язків — Наталка Сандул
 Референт спорту — Юрій Павлюк
 Культурно-освітний реф.
 Вільний член — Ігор Лисик
 Контрольна комісія — Віктор Педенко

В найближчих місяцях збори будуть:

24-го травня, 28-го червня, 26-го липня, 30-го серпня, 27-го вересня, 25-го жовтня, 29-го листопада, 20-го грудня.

Всіх зацікавлених ласкаво запрошуємо.

Г. Р. С. В. ОДУМ-у Канади

ЯКЩО МИ кажемо, що молодь
 майбутність нації — то що ми
 зробили, щоб допомогти їй у її
 праці?

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1

LONDON, ONTARIO

(PRE-MIX CONCRETE)

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У США Й КАНАДИ

З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ У 1984 РОЦІ

присвячена

35 - ЛІТТЮ з дня народження

ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА

відбудеться

від 31-го серпня до 2-го вересня в Торонті, Канада

Головним промовцем на бенкеті буде

Юрій Шимко — посол до Онтарійського парламенту

На заставі гратиме оркестра "Соловей"

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ ОДУМ-У 1984

П'ЯТНИЦЯ 31-ГО СЕРПНЯ:

Філія ОДУМ-у в Торонто влаштує товариську вечірку для учасників Зустрічі, які прийдуть в Торонто вже в п'ятницю.

Музика, танці, буфет. Це вечірка відбудеться в спортивній залі при катедрі св. Володимира, 404 Бетирст вул. Початок о 8-ій год. вечора. Вступ для учасників зустрічі по \$4.00

Запрошуємо вас на вечірку молоді та познайомитися із одумівцями й одумівками з різних місцевостей і разом весело й гарно провести час.

СУБОТА 1-ГО ВЕРЕСНЯ:

О 8-ій год. ранку розпочнеться перше одумівське змагання в голф. Всі запрошені взяти участь — як змагуни, або як глядачі. Зацікавлених брати участь у змаганнях просимо зголоситися до Василя Тимошенка на число телефону 272-3564, до кінця місяця липня.

О 10-ій год. ранку — турнір із вільбіванки. Реєстрація за одну дружину \$15.00. Просимо капітанів всіх дружин зголоситися до Ігоря Лисика, до кінця місяця липня.

Вечері відбудеться бенкет і забава в залі Confederation у готелі Lakeshore Inn. Коктейль о 6-ій год. веч., вечеря в год. 7-ій. Початок забави о 9:30. Бенкет присвячений 35-літтю з дня народження Володимира Івасюка. Головним доповідачем на бенкеті буде достойний пан Юрій Шимко, посол до онтарійського парламенту. На заставі гратиме оркестра Соловей.

Квитки вступу — бенкет і забава:

Наперед При дверях

для дорослих	— \$30.00	\$35.00
для студентів	— \$20.00	\$25.00
для дітей	— \$15.00	\$15.00

Квитки на забаву — \$15.00 від особи

Просимо купувати квитки наперед від голів філій, членів комітету зустрічі або замовляти телефоном (416) 622-3185. Просимо це зробити до 1-го серпня.

НЕДІЛЯ 2-ГО ВЕРЕСНЯ:

Зустріч ОДУМ-у з українським громадянством на оселі "Київ" біля Торонто.

О 10-ій год. ранку — Служба Божа. Участь усіх одумівців в одностроях обов'язкова.

Після Служби — панахида по блаженній пам'яті В. Івасюку, в 5-ту річницю його смерті, спільно із панахидою в пам'ять одумівців та прихильників ОДУМ-у, які відійшли у вічність протягом минулого року.

О 12:30 одумівська дефіляда із участю юних одумівців, виховників, старших виховників, членів управ Філій, США й Канада та членів Ц. К.

О 1-ій год. дня — обід.

О 2:30 по обіді відбудеться величавий концерт одумівських мистецьких сил США й Канади. У справах концерту звертатися до Тетяни Підлісної.

У неділю по обіді відбудуться спортивні змагання між юними одумівцями, та байзбол — США проти Канади.

Вечері, після заходу сонця запрошуємо всіх на одумівську ватру із цікавою програмою.

В. К. С.

ВІКТОР ЧУКАРІН

На спортові теми

“... Подолати гімнастичну вершину! Як важко це зробити. Якось на міжнародних змаганнях я виконав на перекладині великий оберт у незвичному положенні. Тепер цей елемент виконують багато спортсменів. Але тоді це була новина... Якщо взяти в руки секундомір і простежити тривалість цього “монопольного номера”, стрілка зупиниться на цифрі 15. Чверть хвилини — це ж дрібниця. Але мені потрібно було майже 4 роки, щоб вивчити цей елемент і виконати його на змаганнях...” З такою скромністю згадував свої, аби не які спортові роки, перший український олімпійський чемпіон Віктор Чукарін.

Віктор Чукарін народився в місті Жданов (кол. назва Маріюпіль), Донецької області, 3-го листопада 1921-го року. Малим хлопцем захопився футболом. Щодня по закінченні уроків з друзями грав в футбол. Його улюблена позиція була при воротах. Швидкість, рішучість і концентрація хлопця були неймовірні, тяжко було забити м'яч у ворота, коли він їх обороняв. Одного дня на шкільному подвір'ї поставили саморобну перекладину. Чукарін випробував це знаряддя, захопився гімнастикою і рішив якнайскорше засвоїти цей спорт. Швидкі успіхи хлопця дали йому змогу вступити до Київського Технікуму Фізкультури. А в 1940 році — він здобув титул “Майстра” спорту.

II-га Світова війна перервала обмежені стремління та мрії хлопця. Обмежені, бо в передвоєнному часі ССРСР не виступав на Олімпіадах. Також рідко коли уряд давав спортсменам дозвіл змагатися поза кордонами ССРСР. Чемпіонат ССРСР — це був найвищий п'єдесталь для змагунів того часу. По війні, советський уряд дав їм дозвіл виступати на міжнародних чемпіонатах. Тож багатьом із них, в тому числі і Віктору Чукаріну, мрії не тільки відродилися, а й побільшилися.

Восени 1946 р. Чукарін вступив до інституту фізкультури у Львові. Мало людей вірило, що Чукарін в своїому поважному для спортсмена віці, мав 24 роки, зможе виконати норму майстра спорту. Чукарін швидко змінив думки скептиків, а і з часом, перевершив надії свого тренера Петра Собенка, а на кінець мабуть досягнув і більше, як сам мріяв! В 1947 р. Чукарін знов став майстром спорту, як і членом збірної команди ССРСР. В 1949 р. перший раз став абсолютним чемпіоном СРСР. Повторив ці досягнення в 1950 і 51-роках. Надійшов 1952 рік, а з ним XV Олімпіада в Гельсінках, у Фінляндії. 30-літній Чукарін очолив команду гімнастів ССРСР.

Передолімпійські дні були страшенно напружені для спортсменів СРСР. По перше — це мав бути їхній перший виступ на Олімпійських іграх. По друге — політика Советського уряду не була прихильна для своїх олімпійців. Спочатку уряд заборонив їм жити в олімпійських приміщеннях.

Змагуни, які мали змагатися, мали в день змагання прилітати з Ленінграду, перед самими змаганнями. По змаганнях повинні були відразу відлітати назад. Тренери переконали владу, що такий порядок ніяк не сприятливий для здобуття медаль. Спортсменам дали дозвіл “перебувати в Гельсінках”: Советська влада відкрила свій олімпійський гуртожиток, обвела його колючими дротами та агентами КГБ. В цих приміщеннях перебували всі спортсмени з поза залізної заслони. Атлетів випускали тільки на виступ і то під опікою. В таких умовах Віктора Чукаріна очікував його олімпійський дебют.

22 липня 1952 року Віктор Чукарін здобув першу золоту олімпійську медалью на опорних стрибках і став ПЕРШИМ УКРАЇНСЬКИМ ОЛІМПІЙСЬКИМ ЧЕМПІОНОМ. На тій же Олімпіаді Чукарін здобув ще три золоті і дві срібні медалі. Золоті медалі здобув у вправах на коні, у довільних вправах та в збірному виступі, як член команди ССРСР. Срібні медалі здобув за вправи на кільцях і на брусах. ВІКТОР ЧУКАРІН став АБСОЛЮТНИМ ЧЕМПІОНОМ ГІМНАСТИКИ XV ОЛІМПІАДИ!

По Олімпіаді Чукарін повернувся до Львова. Успіх мало змінив його характер. Словами біографа Ю. Коріядка “...Чукарін залишився вірним собі, працював в інституті, наполегливо тренувався, готувався до чемпіонату світу в Римі... Дні сповнені шліфування технічних прийомів, розробкою нових комбінацій. Сотні, тисячі разів злітало вгору мускулисте тіло Чукаріна, його покриті магнізією і м'язами руки вгадували кожен міліметр брусів, кілець, перекладин...”

1954 року в Римі відбувся чемпіонат світу з гімнастики. Віктор Чукарін знов очолював збірну команду СРСР. Під час змагання на перекладині Чукарін поранив середній палець. Незважаючи на біль продовжував далі виступ, але біль його подолав. Палець страшно опух. Звернувся він до лікаря. Дістав дозу хлоретину, щоб заглушити біль. Цей лік “заморозив” йому руку, відібравши все відчуття. Чукарін повернувся до виступу, провів блискучу вправу на брусах і здобув титул абсолютного чемпіона світу.

1956 року Олімпіада відбулася в Мельборні, в Австралії. Неспокій загрожував Олімпіаді. Ізраїль напав на Єгипет. Советські танки нищили надії мадярської революції. Перший раз в історії Олімпіади деякі держави відмовилися від участі в іграх — як протест проти цих акцій. Тяжко було спортсменам СРСР, бо хоч публіка була щиро привітна їхнім досягненням, то вона часто давала відчуття, що вона невдоволена з акцій СРСР. В такій атмосфері 35-літній Віктор Чукарін приїхав обороняти свій титул абсолютного чемпіона Олімпіади.

Чукарін завоював глядачів і суддів своєю май-
(продовження на стор. 24)

З ПРАЦІ ОДУМІВСЬКОГО АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ІМ. ГНАТА ХОТКЕВИЧА В ТОРОНТО

Марійка Критюк і Василь Корець — члени анс. бандуристів ім. Г. Хоткевича вручають квіти маестро Г. Китастому на концерті в Месі Гал.

Торонто, 28 травня 1983 р.
Фото П. Родака

Торонто, 5-го грудня 1983 р.

До: Старшого виховника провідника ОДУМ-у,
керівника Ансамблю бандуристів
ім. Г. Хоткевича
подруги Валентини Родак

Дорога подруго Валентино!

Від імені членів Управи Головної Ради Коша Старших Виховників Канади сердечно вітаємо Вас з успішним організуванням Збірною Ансамблю молодих бандуристів північного-американського континенту який виступив під проводом нашого славного маестра — Григорія Трохимовича Китастого. Результат Вашого труду і Ваших помічників — прекрасний і хвилюючий концерт на закінченні IV Світового Конгресу Вільних Українців, 4-го грудня 1983 року в нашому місті Торонто.

Бачити таке велике число молодих бандуристів і почути чудовий звук бандур не одній особі викликало сльози радості і гордості бути українцем. Це був чудовий момент!

Надіємось що Господь дасть Вам силу і витривалість продовжувати невтомну та щирю працю на користь нашій українській громаді і одумівській родині.

З ОДУМ-івським привітом

Управа Головної Ради Коша
Старших Виховників Канади

Чикаго, 13-го грудня 1983 р.

До: Ансамблю бандуристів ОДУМ-у
ім. Г. Хоткевича в Торонто
на руки Валентини Родак, керівника

Дорога пані Валю, дорогі друзі!

Складаю Вам усім, від найменшого до найстаршого, гратуляції та щире спасибі за гарне переведення підготовки до виступу Збірною ансамблю США і Канади на Головній маніфестації з нагоди СКВУ в Торонто 4-го грудня 1983 р.

Передайте щире спасибі всім гостинним родинам, які приймали всіх подорожніх-бандуристів.

Цей виступ, 148-ми бандуристів, напевно залишиться назавжди в пам'яті кожного учасника й глядача. Всі багато працювали, але Вам припала доля найбільшої праці. Ще раз гратулюю за гарну працю.

З привітом і пошаною,

Олексій Пошиваник,
голова ЦК ОДУМ-у

Чикаго, 8-го грудня 1983 р.

... Незалежно від всіх труднощів у підготовці, в поїзді, з дощем, снігом, льодом, нарікань, невдоволень одним чи другим, подорож і виступ кожного учасника була унікальним досвідом...

Олексій Пошиваник
керівник Ансамблю юних
бандуристів ОДУМ-у в Чикаго.

Останні вказівки перед виступом в Мейпл Ліф Гарденс.

Зліва: Григорій Китастий, Василь Косик (Віндзор, Онт.) і Володимир Заяць (Торонто).

Торонто, 4 грудня 1983
Фото Ів. Корця

Нью-Йорк, 6-го грудня 1983 р.

До: Пані Валентини Родак,
керівника Ансамблю бандуристів
в Торонто, Канада.

Вельмишановна і дорога пані Родак!

Немає найменшого сумніву, що Ваше серце є наповнене заслуженим задоволенням з праці яку Ви виконали як координатор Світового товариства бандуристів*, а також як керівник з'єднаних хорів православних церков. З великою увагою і подивом я приглядався як Ви вміло диригували і був гордий, що Ви як керівник Ансамблю знаходите час ще на іншу, споріднену частину нашого мистецтва. За це все Вам належить велике признання.

148 бандуристів взяло участь, а могло бути зовсім багато більше. Безперечно це був історичний момент який навіть якби повторився то вже не буде мати такого значення.

Тепер зовсім сміло можемо виходити на суто чужинецький форум. Постараємось дати ще більше в Нью-Йорку в Лінкольн Цент, або у Карнегі Гол.

З правдивою пошаною до Вас і кобзарським привітом,

М. Д. Чорний, адміністратор
Школи кобзарського мистецтва в Нью-Йорку

*ПРИМІТКА:

... Плянуння цього великого виступу почалося десь при кінці літа 1983 року зверненням члена Президії СКВУ і підготовчого комітету д-ра М. Кушпети до керівника ансамблю бандуристів ОДУМ-у в Торонто Валентини Родак. Вона поширила ідею й нав'язала контакт з Товариством українських бандуристів, яке очолює Віктор Китастий. Їхнім старанням і працею та з патронатом Капелі

ім. Т. Шевченка, це все дійшло до історичної події українського кобзарства, найбільшого збіру бандуристів на одній сцені.

Ол. Пошиваник "Історична кобзарська подія на СКВУ". Молода Україна чис. 331, березень 1984 рік.

Саскатун, 27-го грудня 1983 р.

Шановна пані Родак!

Щиро дякую Вам за милу гостинність всім членам ансамблю "Весна". Ми дійсно цінимо поміч яку ми отримали.

Бажаю Вам веселих Різдвяних свят і Щасливого нового року!

Чепига Джеймс

Примітка: Загальний кошт переїзду літаком із Саскатуну на 8 осіб виносив \$3,120.00. Ансамбль отримав \$500.00

Інформатор голови ЦК ОДУМ-у
Чікаго, 1984 рік, чис. 35

Торонто — СКВУ

... Успіх цього здвигу бандуристів, цієї маси бандуристів, цієї симфонії бандуристів завдячується Валі Родак, кер. ансам. бан. в Торонто, Товаристві українських бандуристів на чолі з Віктором Китастим, та багато-багато іншим людям, віддаленим та місцевим. За підготовку, за нічліг, за харчування, за клопотання і т. д. і т. д. тричі "СЛАВА!" членам філії ОДУМ-у і ТОП-у в Торонто та членам ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто, та всім добрим людям, які спричинилися доброму успіху в цій події.

ЗАСІДАННЯ ДИРЕКЦІЇ ОСЕЛІ "УКРАЇНА"

17 березня 1984

Контр. Комісія:

Б. Яремченко відкрив засідання і передав головування новообраному голові М. Співаку. Було розподілено відповідальності між членами дирекції:

Віктор Педенко — голова
Іван Шевченко — член
М. Притула — член

Голова — Микола Співак
1-ий заст. та орг. реф. — Іван Данильченко
2-ий заст. та господ. справи — Іван Вінничук
Манеджер — Василь Розаловський
Секретар — Іван Ноженко
Англомовний секр. — Юрій Лисик
Фінансовий секр. — Павло Лисик
Скарбник — Григорій Яремченко
Господар — Василь Бенько
Член — Василь Литовський

Вільні члени дирекції та представники ОДУМ-у та ТОП-ів відповідають безпосередньо 1-му заступнику голови, Ів. Данильченку, який приділяє відповідальності по потребі.

Вирішено посвятити нову залю в день відкриття першого одумівського табору, а також зробити величаве відкриття нової залі та ювілей 10-ти ліття набуття оселі в суботу 20-го жовтня.

Дальші інформації будуть вислані до всіх членів корп. оселі "Україна" та поміщено в пресі "Молода Україна" та "Українські Вісті".

Представники ОДУМ-у та ТОП

Василь Тимошенко — від Коша Канади
Іван Петруша — від ТОП США
Федір Білаш — від ТОП Канади

Інформує Іван Данильченко
Заст. голови й орг. рефер.
оселі "Україна"

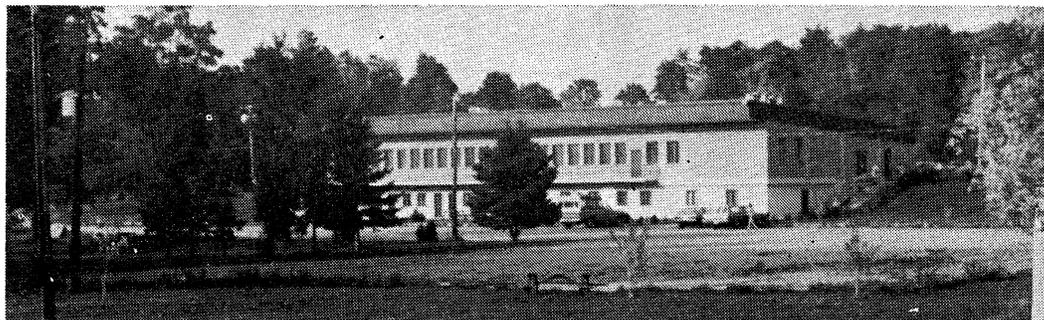
"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 455-9939 (519) 453-6130

Оселя розташована на окраїні м. Лондону, Онт., Канада, в містечку Дорчестер. На оселі відбуваються Курси Виховників ОДУМ-у, Відпочинково-Виховні Табори Ю-ОДУМ-у, Спортові Табори ОДУМ-у, Кобзарські Табори ОДУМ-у, одумівські зустрічі, з'їзди, конференції, пікніки та різноманітні імпрези. Заля оселі приміщує 600 осіб і надається на різні українські імпрези з модерним кухонним устаткуванням та смачними українськими стравами. Оселею керує Рада Директорів. Голова — М. Співак. Зацікавлених прошу писати або телефонувати на повище подану адресу. При нагоді відвідайте оселю, а ми будемо сердечно вітати Вас.

Інформує І. ДАНИЛЬЧЕНКО — заст. голови та орг. референт

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-У НА 1984 РІК

США — Схід

НЬЮ-ЙОРК

Оселя ОДУМ-у "КИЇВ", Акорд, Н. Й.

Від 30-го червня до 14-го липня

18-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у

Комендант — Віктор Педенко СВП ОДУМ-у

В ПРОГРАМІ: Гутірки, семінари на історичні, релігійні, літературні, політичні і організаційні теми; двох-денна мандрівка; спортові змагання; забава; прощальна ватра; видача посвідок.

За інформаціями та аплікаціями звертатися до 9-го червня місяця, ц. р., до місцевих філій ОДУМ-у, ТОП-у або на адресу:

Dr. G. N. Krywolap
221 Edridge Way
Catonsville Md.
U.S.A. Tel. 301-744-0168

Від 15-го до 28-го липня

ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР

США — Захід

Від 29-го липня до 11-го серпня

МІННЕАПОЛІС

ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР

Сіблей Стейт Парк, Міннесота

Канада — Схід

Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт.

Від 15-го липня до 28-го липня

22-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у

Комендант — Антон Лисик і Павло Лисик

За інформаціями звертайтеся на адресу:

P. Lysyk
728 Chesterson Ave.
Oshawa, Ont. L1H 3J3
Tel. 416-576-9779

Від 29-го липня до 11-го серпня

6-ий Спортовий Табір ОДУМ-у

Комендант — Тарас Ліщина і Василь Тимошенко

За інформаціями звертайтеся на адресу:

P. Lysyk
728 Chesterson Ave.
Oshawa, Ont. L1H 3J3
Tel. 416-576-9779

Від 12-го до 26-го серпня

5-ий Кобзарський Табір ОДУМ-у

За інформаціями звертайтеся на адресу:

Oksana Metulynsky
42 Bunting Rd.
St. Catharines, Ont. L2P 1Z3
TeZl. 416-688-6315

КОНКУРС 1984

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. Нагороди будуть такі:

Перша	— 150.00	доларів
Друга	— 100.00	доларів
Третя	— 75	доларів
Четверта	— 50	доларів
П'ята	— 25.00	доларів

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу "Молода Україна" до 31-го грудня 1984 року, під псевдонімом, а прізвища з псевдонімом мають бути подані в окремій конверті.

Нагороди є з відсотків нерухомого фонду журналу "Молода Україна".

Цей фонд започаткували Федір і Надія Бойко в 1982 році щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію.

Тепер фонд нараховує 3.726. 18 дол. що склали:

Федір і Надія Бойко	3.000	дол.
Головна Управа ТОП-у Канади	500.00	дол.
Колишня філія ТОП-у в Монтреалі	201.18	
Ніна Яців	25.00	дол.

Відсотки з фонду будуть річно призначатися молодим авторам.

Центральний Комітет ОДУМ-у

Футбольна дружина 1982 р. при торонтській філії ОДУМ-у.
Зліва стоять: Леонід Сотник, Олександр Лемеза, Петро Лемеза, Ігор Бабич, Ярослав Морох, Василь Тимошенко, Євген Павлюк, Тарас Качановський, Петро Шліхта, Григорій Строгий і Володимир Божик.
Приклали: Роман Конопуд, Павло Гудчієті, Тарас Павлюк, Д-р Юрій Павлюк, Степан Станько і Микола Савранчук.

Іван ДАНИЛЬЧЕНКО

ОПЕРЕТА "БІЙ ПІД КОНОТОПОМ" НА СЦЕНІ М. ЛОНДОНУ

До м. Лондона завітали з виступом ансамбль бандуристів ОДУМ-у з Ст. Катеринс і чоловічий хор СУМ-у "Гомін", диригент Оксана Метулинська.

Сцена Українського Центру м. Лондона увінчалася прикрасою з історичної спадщини нашого козацтва.

Коли відкрилася сцена і залунали оплески глядачів, серця затремтіли побачивши наше рідне, наше... що так рідко можна бачити на сценах. Смак, і велика праця та вкладена душа організаторів цієї оперети.

Ви бачите козацькі костюми, гетьманську булаву, прапори; все максимально пов'язане з історичною дійсністю. Величезного розміру гармата стоїть збоку сцени, а коло неї стоять козаки, один з них, навіть, без сорочки. Ви бачите гетьмана Виговського, у виконанні Василя Федика, Ярослава Гальчука в прекрасних костюмах, не знаю де таке і можна дістати та побачити.

Прекрасний спів учасників та гри на бандурі, залишився в серцях маленької лондонської громади.

Вітали учасників від КУК Михайло Жилізняк, від СУМ-у, від Головної Управи ТОП Канади

— Іван Данильченко. Одумівка Олена Блощинська вручила букет квітів диригентові оперети Оксані Метулинській з привітанням від ОДУМ-у м. Лондону.

Заля гриміла від оплесків з подякою за так прекрасно виконану оперету.

Після концерту відбулося спільне прийняття для учасників оперети, яке підготували члени жіночого товариства, Українського Центру та оселі "Україна"

Слава вам п. Оксано та всім учасникам за мистецьке надхнення і тяжку працю, а продуцентіві Миколі Метулинському наша щира вдяка.

25 ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ ЛІДИ Й МИХАЙЛА ЛЕБЕДИНСЬКИХ

В суботу 23-го березня друзі Михайла й Ліди Лебединських змовилися й у визначений час потайки зійшлися до хати Лебединських, щоб відзначити 25-ту річницю їхнього подружнього життя. Зійшлося понад 40 осіб.

Комітет у складі Ліни Прозд, Раї Вакуловської та Нелі Світайло при співпраці всіх учасників дбайливо приготували вичисту частину ювілейної несподіванки заповнивши столи гарячими й холодними, пекучими й солодкими витворами власного кулінарства та різномодним питвом.

Від учасників несподіванки вітав ювілянтів їхній кум В. Вакуловський. У своєму привітанні він відзначив, що з ювілятом Михайлом познайомився після приїзду Михайла з Німеччини у 1953-му році в ОДУМ-і. Вписавшись до ОДУМ-у й пірнувши в працю, яка в основному полагала в розбудові нової організації, Михайло не погорджував обов'язками й не рахувався зі своїм часом.

Ми бачили його з обов'язками голови в Головній Управі, в драматичному й дискусійному гуртках, при продажі квитків на імпрези і в кухні з посудом.

Ми бачили його на становищах адміністратора журналу "Молода Україна", голови ТОП-у і в забрудженому фарбою й пластером одязі, з молотком і викруткою в руках на перебудові одумівської кімнати. На тій перебудові в будівничому азарті — Михайло зламав собі руку.

Як мене потрібно, казав Михайло, до мене можете дзвонити й по другій годині ночі. Завжди підзвітний, відданий організації, відвертий не користололюбний і без манії самозвеличення. В організації Михайло завжди обстоював ідеї синтези всіх вартостей попередніх поколінь. Це — принципи, за які ми Михайла шануємо.

Далі В. Вакуловський розповів учасникам декілька веселих курйозних епізодів із докладностей Михайла в домашньому житті, над якими щиро посміялися учасники імпрези.

Надер і Сузанна (Якута) Гадад
Торонто, 14 серпня 1983 р.

Фото Ів. Корця

Здобувши відповідну освіту Ліда Лебединська працювала в адвокатата, а досвід із праці по сьогодні практикує у своїй родині — дома. Була улюбленою вчителькою учнів української мови в школі, а тому й шанованою їхніми батьками.

Тепер Ліда працює на урядовій посаді. Дбайлива рука жінки й матері вирізняється в родині ювілянтів.

Діти ювілянтів — Михайлик і Наталочка одумівські вихованці.

Михайлик закінчив українську школу і з високими оцінками у цьому році закінчує "гай скул" та вступає до університету. Наталка успішно закінчила українську школу. Тепер — виховниця в ОДУМ-і, член капелі бандуристів. У минулому році була принцесою каравану у нашій церковній громаді.

Учасники ювілейної імпрези подарували ювілятам в українському оздобленні посуд, привітали Наталочку з 18-тим днем народження та побажали родині ювілянтів щастя й добра у сімейному житті та многая, многая літа. При цій нагоді учасники склали 230 доларів на видавничий фонд журналу "Молода Україна".

Учасник

Редакція й адміністрація журналу щиро дякують жертводавцям за дарунок.

ВЕСІЛЛЯ В ТОРОНТО

В неділю 14-го серпня, 1984 р. в Торонто відбулося весілля доволі гострої одумівки Сузанни Якути, дочки Марії і Бориса Якути з Надером Гадад, сином панства Гадад.

Сузанна, старший виховник учасник ОДУМ-у була з малих років в ОДУМ-і. Була на багатьох іонодумівських таборах. Пізніше закінчила табір виховників і працювала на таборах виховницею і в команді. Довгий час працювала під час зимового сезону з гуртками Юн. ОДУМ-у.

Закінчила курси українознавства ім. Івана Котляревського при кафедрі св. Володимира і середню освіту в канадській школі. Тоді вчилася в Торонтському університеті де отримала ступінь бакалавра (B. Sc.) з ділянок правильного харчування. Працює в макаронній фірмі Лансія, відповідає за якість продуктів.

Надер здобувши середню освіту, вчився в Акадському університеті де теж осягнув ступінь бакалавра (B.Sc.) в ділянці компюторів. Працює в фірмі Зірокс.

Вінчав молоду пару о. П. Бублик в православній кафедрі св. Володимира. Співав хор під керівництвом Валентини Родак.

Весільне прийняття відбулось в Інституті св. Володимира. Господарем був брат молодої, правник Дмитро Якута, СВП. Голова торонтської філії Таня Дрозд вручила молодій парі дарунок від ОДУМ-у. Вітали новоодружених батько молодої Борис Якута, а від друзів і дружок старший дружба Джім Ренеген. До танців грала оркестра Соловей.

Катя Якута

ДУЖЕ МАЛЕНЬКІ

Хлопчик, якого батьки взяли з собою в гості, з'їв шматочок шоколадного торта і попросив другий.

— Хіба я тобі не казала, що просити другу порцію непристойно? — обурилась мати.

— Казала, але ж ти не знала, що шматочки будуть такі маленькі!

СПИСОК

**ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПОБУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА СВ. П.
МИТРОПОЛИТОВІ БАСИЛЕВІ ЛИПКІВСЬКОМУ**

**В ПАМ'ЯТЬ ПАНИМАТКИ
ВІРИ КОХНО**

- 100.00 дол. — д-р С. і С. Чопівські, Є. Бондаренко.
60.00 дол. — Петро і Оля Матула (разом 1,720.00 дол.), Ю. Коломиєць (разом 85.00 дол.).
50.00 дол. — А. і І. Стратієнко, д-р Лідія Серединська, Ю. і Н. Сиволап, Галина Воскобійник, М. Швець, Оксана Яременко (разом 600.00 дол.), балетна група "Громоваця".
40.00 дол. — М. і М. Сушенко, Г. Сидоряк.
30.00 дол. — Олена Варварів (разом 40.00 дол.).
25.00 дол. — д-р Лідія Куриляк (разом 125.00 дол.), М. Медвецький, д-р В і О. Марчук, С. і Ф. Кравець (разом 80.00 дол.), П. і Д. Грицеляк, д-р Раїса Шлега (разом 825.00 дол.), П. Врублівський.
20.00 дол. — Параска Завертайло (разом 325.00 дол.), М. Воскобійник, Ю. і В. Повстенко, В. Тромса, А. і О. Заліско (разом 95.00 дол.).
15.00 дол. — Г. Козар, М. Нешта.
10.00 дол. — В. і Ю. Безсонів (разом 125.00 дол.), К. Венгринович, Катерина Гончарів (разом 20.00 дол.), о. В. Покотило (разом 30.00 дол.), Ю. Нагорний, паніматка Біляк, А. Повстенко, Б. Скорупська, Б. Корчмарик, В. Діберт (разом 135.00 дол.), Невідомий.
5.00 дол. — Анна Гореча, М. Гурин, Невідомий.
3.00 дол. — М. Ярмак, О. Л. Лютенко.

**ПАРАФІЯ СВ. АНДРІЯ
ПЕРВОЗВАННОГО, УАПЦ
(СОБОРНОПРАВНА)
У ФІЛЯДЕЛЬФІ**

- 200.00 дол. — Д. Тромса (разом 220.00 дол.).

- 100.00 дол. — А. Сіверський, Д. Ярмоленко, П. Белий.
Попередньо в цій парафії зібрано 250.00 дол.

**НА НЕВ'ЯНУЧИЙ ВІНОК
ВОЛ. ТУНІЦЬКОМУ**

- (зібрав Сергій Ковальчук — Філядельфія)
20.00 дол. — С. і Л. Ковальчук.
10.00 дол. — о. прот. М. Борисенко (разом 95.00 дол.), К. Луценко (разом 25.00 дол.) Петро і Оля Гурські (разом 170.00 дол.), Ліда Ковальчук, Яким Ревуцький (разом 60.00 дол.), В. Хилько (разом 90.00 дол.), Т. Фелон, М. і К. Ковальчук, д-р В. і І. Процюк.
5.00 дол. — Василина Антипенко, І. і А. Макар, В. Пищук.
4.00 дол. — І. Скороход.
1.00 дол. — П. Наливайко

**ПАРАФІЯНИ ПАРАФІЇ УПЦ
В БАЛТИМОР ПІД ЧАС
ПОМИНАЛЬНОЇ НЕДІЛІ
(В. Бойко — збірщик)**

- 10.00 дол. — М. Бутенко, Д. Ващенко, К. Кондратенко, В. Бойко.
5.00 дол. — І. Курінний, Лапченко, Д. Цілик, Підпалій, О. Ягнич, Шерстюк, М. Кондратенко, І. Зацепило.
4.00 дол. — Г. Курінна.
2.00 дол. — О. Коротунов

В ПАМ'ЯТЬ СЕРГІЯ ДУДКИ

- (збірщик В. Несенюк)
25.00 дол. — родина Ганін (разом 75.00 дол.).
20.00 дол. — Дарія Дудка, М. Філяк.
15.00 дол. — д-р О. і Г. Чернів.
10.00 дол. — В. і К. Несенюк, Капустянський, В. Літкович.
5.00 дол. — Раїса Чернів, І. Зінченко.

**ПОЖЕРТВИ НА БУДОВУ
ПАМ'ЯТНИКА СВ. П.
МИТРОПОЛИТОВІ**

- 1,000.00 дол. — Із заповіту св. п. Семена Чалинева (разом 1,110.00 дол.).
660.00 дол. — Б-во св. Архистратига Михаїла при парафії св. Покрови в Рочестер.
501.00 дол. — П-во Порайко — 251.00 дол. в пам'ять о. П. Маєвського і 250.00 дол. в пам'ять двоюрідного брата Ю. Семотюка (разом 778.00 дол.).
500.00 дол. — філія ОДУМ-у в Ошаві, Канада (Ігор Лисик, голова)
300.00 дол. — д-р Марія Квітковська (разом \$550.00)
250.00 дол. — д-р Валентина Савчук, парафія св. Покрови в Сан Дієго, Марія Пашіно, Об'єднання Українських Православних Сестрицтв в США.
225.00 дол. — П-во М. Чимкало.
200.00 дол. — Євдокія Зозуля (разом 245.00 дол.), о. Леонід Гофман
150.00 дол. — П-во І. Халява
125.00 дол. — П-во Л. Гусак (разом 300.00 дол.)
100.00 дол. — Іван Кіт (Бельгія), Сестрицтво св. Покрови при Церкві-Пам'ятнику, Ю. Гончаренко, М. і М. Твердовські, Об'єднання Жінок ООЧСУ — головна Управа, Антоніна Міскевич, А. Яременко, П. і Н. Гаврилюк, Марія Дубровська в пам'ять свого чоловіка Івана, К. і Є. Степовий в пам'ять батька Артемона і сестер Ніни й Любови які померли з голоду (разом 260.00 дол.)
56.50 дол. — парафія св. Юрія (Ляшін, Канада)
50.00 дол. — Галина Багрянйй (Німеччина), А. Никитин (Німеччина), Олександр Лист, д-р П. і О. Мостович (разом 100.00 дол.), о. Павло Багнівський (разом 150.00 дол.), п-во О. Радкевич (Канада), Союз Бувших Українських Вояків, 5-та станиця — Торонто, Канада, Д. Осудар

(разом 75.00 дол.), А. Зиневич (Австралія), Александра Бражник (разом 180.00 дол.), Л. Лиман, Г. Старовійт, п-во М. Прихоженки, о. С. Гуцуляк (Канада), В. Козачинський, Федір Вовк (разом 100.00 дол.), д-р І. Новосівський, П. Ілієнко, (Німеччина), Варвара Федін (разом 55.00 дол.).

42.16 дол. — Антре Заїка (Німеччина)

40.00 дол. — О. Собчинський (Німеччина)

30.00 дол. — Юлія Демченко, І. Вовенко, Алла Дариденко

25.00 дол. — А. і Л. Гайдар, В. Гусаковський, М. Афендиків (у пам'ять В. Бистрицького), О. Мінченко, В. і І. Пилишенко, В. Соїка, К. Миронович, Ю. Василюк, А. Заліско (разом 75.00 дол.), В. Чумаков, д-р Є. Веремчук (разом 50.00 дол.), С. Калиниченко, о. А. Булавка (разом 90.00 дол.), о. А. Селепина (разом 50.00 дол.), п-во М. Гирия, І. Струк, Микита Скрипник.

20.00 дол. — Євгенія Савчук, о. І. Ткачук (разом 30.00 дол.), ген. П. і З. Григоренко, Любов Долинський, (разом 70.00 дол.), Валентина Захвалінська (разом 40.00 дол.), П. Гуменюк, Сося Кравченко, О. і Т. Шевченко (разом 270.00 дол.), Олена Дяченко (разом 70.00 дол.), Віра Різванюк, В. і М. Вакуловські, Августина Юзв'як.

15.00 дол. — о. М. Метулинський (разом 25.00 дол.), Мотря Колотій, Н. і В. Виннич, А. і Л. Ліневич (разом 25.00 дол.), С. Ямсюк

12.00 дол. — М. Костюк

10.00 дол. — Б. Мельничук, М. Дідов, Н. Ковалевський, о. Д. Сенета, О. Линник, С. Небожинський (разом 30.00 дол.), Любина Терещенко (разом 60.00 дол.), Галина Кравчук, Ф. і С. Кравець, М. і М. Коник (разом 45.00 дол.), о. прот. М. Антохій (разом

30.00 дол.), Надія Світлична (разом 25.00 дол.), О. Булавка (разом 35.00 дол.), д-р Н. Ворончук, М. Костирко (разом 25.00 дол.), М. Юрченко, о. Ф. Лаврик, О. Оглобин, Марія Гординська, Александра Кукрицька, Марія Шевченко (разом 35.00 дол.), Галина Рябокінь, П. Герець, д-р В. Гуцуляк з дружиною, Євгенія Марущак, М. Семчишин, Теодора Єфіненко.

5.00 дол. — Анна Бойко, Д. Черниченко, Тетяна Янковська, М. Саливон, Тетяна Цимбал, Ф. Семка, Олена Мірчук, С. Іллюк, Анна Самосій (разом 10.00 дол.), О. Коломійська-Сердюк (разом 10.00 дол.), В. Шеремета, М. Свінчук, ІІ. Свінчук, М. Луценко.

УАП ЦЕРКВА СВ. ПОКРОВИ (соборноправна), м. Чікаго (збірщик Віктор Семітко

50.00 дол. — Григорій Шкребець, Віктор Семітко, Іван Осійчук, Іван Олексіїв, Дмитро Шкурпела.

30.00 дол. — Іван Снігир, Петро Бурлата.

20.00 дол. — Анатолій Меух, Роман Прохно, Василь Савченко, Григорій Карниш

10.00 дол. — Василь Субота, Василь Павленко, Микола Довгань, Семен Мірошниченко, О. Лександровський, Галина Дахно, С. Гординський, І. Осадчий

5.00 дол. — М. Ольховський

ЗБІРКОВА ЛИСТА Ч. 14 ПАРАФІЯ СВ. ПОКРОВИ В САН ДІЄГО

(збірщик Т. Шіян)

250.00 дол. — д-р Ярослав Кушнір

100.00 дол. — Іван Г. Кревсун

50.00 дол. — Олександр і Софія Скоп

30.00 дол. — Олександр і Софія Нестеренко, Борислав Свірський

25.00 дол. — Марко Т. Гордіюк, Павло Іващенко

20.00 дол. — Ірина і Борис Іваницькі, М. Малий

15.00 дол. — Павліна Кемпбел

10.00 дол. — А. і І. Китастий, В. Лопатяк, В. Кревсун, С. Гейдляр, М. Гармаш, В. Зоря Барнай

5.00 дол. — І. Остапенко, О. Майданський, П. Шевченко, Б. Кресер, П. Цапар, Надя Хам, о. П. Греськів

3.00 дол. — А. Зеліско

2.00 дол. — В. Сіак

ЗБІРКОВІ ЛИСТИ Ч. 217, 218, 219, 220

(збірщик Галина Кривуша)

100.00 дол. — о. Олексій Лімонченко

50.00 дол. — Микола Захарченко, проф. І. і М. Кононенко

25.00 дол. — М. і М. Ганін (разом 50.00 дол.), М. Никіш, Є. Корсун

20.00 дол. — Ф. Корніюк

15.00 дол. — С. і С. Онурей С. Кривуша (разом 50.00 дол.)

10.00 дол. — Л. Макаренко, Ю. Кривуша, Є. Курман, О. Юсюк, П. Шандрук, В. Припін, Я. Пилипенко, П. Милорадович, Б. Макаренко, В. Сорока, Неоніла Гордієнко, Віктор і Зоя Корсун (разом 110.00 дол.), А. Дерев'яно.

5.00 дол. — А. Мельник, Н. Гарбер, В. Левицький, Донець, І. Кривуша, Кобилянська, Марія Келер, М. Граур, В. Розпутько, А. Суфлер, Марія Карп'як, В. Євтушенко, Дідинський, В. Нанашко, Д. Биковець, С. Резніков

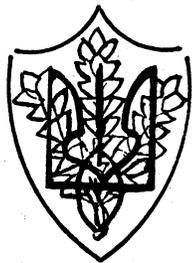
3.00 дол. — М. Гейко

2.00 дол. — С. Шегда, Порошок, М. Грицишин

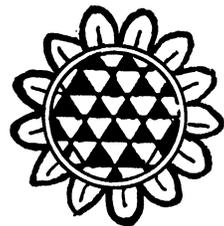
1.00 дол. — Пусікан, Дяченко, Кабан, О. Розпутько, Г. Ленчик

Олексій Шевченко, скарбник

Передплатники розбудовують, а післяплатники руйнують вільну українську пресу, а в тому й "Молоду Україну"!

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

ГРИГОРІЙ КИТАСТИЙ

Григорій Китастий народився 17 січня 1907 року в козацькій родині в місті Кобиляки на Полтавщині. 1930 року він закінчив Полтавський Технікум і склав іспити до Київського Музично-Драматичного Інституту імени Миколи Лисенка. В 1935 році найкращі капелі бандуристів України — Полтавська і Київська — об'єдналися в одну капелю. Григорій Китастий став постійним членом капелі як концерт-майстер, а з 1937 року як заступник мистецького керівника.

За окупації України німцями в Києві створено капелю бандуристів імени Тараса Шевченка. Керівником її став Григорій Китастий. Від того часу життя Григорія Китастого було тісно пов'язане з Капелею Бандуристів. Капеля під його керівництвом дала багато концертів в Україні, у всіх державах Західної Європи, США та Канаді. Григорій Китастий керував Капелею й рівночасно працював над новими композиціями.

Для ОДУМ-івців Григорій Китастий скомпонував музику до слів Івана Багряного "Вперед, сини народу" — гімн ОДУМівського руху і "Ми об'їхали землю навколо" — марш української молоді, та "Наші будні розгорнена книга" — марш ОДУМівського юнацтва на слова Яра Славутича.

Григорій Китастий був мистецьким керівником першого молодечого ансамблю бандуристів в США який засновано у Чикаго в 1964 році і дав заохоту до заснування першого молодечого ансамблю бандуристів в Торонто, Канада, в 1966 році. Обидва ансамблі — ОДУМівські які ще досі існують.

Помер Григорій Китастий 6 квітня 1984 року, на 78 році життя, в Сан Дієго, Каліфорнія і похований на українському цвинтарі у Бавнд Брук, Нью Джерзі.

**ВІТАЄМО ВСІХ НАШИХ
ДОРОГИХ МАМІВ!**

**БАЖАЄМО ЇМ ВСЬОГО
НАЙКРАЩОГО.**

Іван БАГРЯНИЙ

МАРШ МОЛОДИХ

Нема тої сили, щоб весну спинила
І квітам звеліла не рости.
Хоч матінка мила, в журбі посивіла,
Так нам присудила цвісти!

Вперед, соколи! До сонця й волі.
Як маки під бурею цвітем.
Героїв діти, ми будем жити,
Землею володіти залізом і вогнем!

Нема того ката, щоб вирив Карпати,
І міг поковтати степи.
Хоч рідная мати в огні розіп'ята,
Так серце завзято кипить!

Хай ворог лютує. Хай знає і чує.
Хай чує погибіль свою.
В годину відплати ніщо не врятує
Його від розплати в бою.

Весна знов ітиме. Вітчизна цвістиме..
І сонце пливтиме золоте.
І матінка мила, що нас так любила,
Всміхнеться нам мило за те.

НАЙМОЛОДШИЙ ЧЛЕН-БАНДУРИСТ

Я граю на бандурі, бо хочу грати на музичному інструменті. Я люблю їхати до табору бо хочу вивчити багато пісень. Зараз я вчуся в Школі гри на бандурі при ОДУМ-і. Мене вчить Світлана Ліщина — член Ансамблю. Вона дуже добре вчить. Я вже вивчила: "Печу, печу хлібчик", "Дощик", "Етюд", і "Горлицю". Найкраще мені подобається пісня "Печу, печу хлібчик". Я люблю грати на бандурі, бо бандура є дуже гарний інструмент і я люблю ті пісні які ми вивчаємо. Мама хотіла щоб я грала на бандурі і я рада що вчуся, бо я думаю що бандура є цікавий інструмент.

Ганнуса Ємець,
член Школи гри
на бандурі в Торонто

Провідник Консервативної партії Браєн Малруні з дружиною Мілою в Мейпл Ліф Гарденс.

Зліва: одумівець Тарас Родак, Б. і М. Малруні, д-р Микола Кушпета — член Президії секретаріату IV СКВУ і Ала Ключник — королева КУК 1983.

Торонто, 4 грудня 1983

Фото Ів. Корця

БАНДУРИСТ З ОШАВИ

Я — Юрій Павлюк з Ошави. Мені 10 років. Я приїжджаю до Торонто вчитися грати на бандурі в Ансамблі ім. Гната Хоткевича. Мені тут дуже подобається бо я люблю слухати як грають молоді бандуристи. Я ще початківець і мене вчить керівник ансамблю п-і В. Родак. Часом її заступає Василь Корець. Я хочу стати добрим бандуристом і тому їздив минулого року на кобзарський табір який відбувся на оселі "Україна" в м. Лондоні.

Юрій Павлюк,
член Школи гри на бандурі
в Торонто

ГАРНА ЗАБАВА

В суботу 4-го лютого були "Веселі вечери" нашого танцювального ансамблю "Веснянка" у культурному центрі. Ми танцювали, а бандуристи з Ансамблю ім. Г. Хоткевича заграли декілька пісень. Вони дуже добре грали і усім присутнім сподобалася їхня гра. Танцюристи виконали чотири танці: "Привіт", "Запорожець", "Ой, не ходи Грицю" і "Гопак". Я танцював у трьох танцях і не був втомлений. Людям найкраще сподобався "Гопак" бо в ньому було багато різних цікавих кроків. Я дуже люблю танцювати в групі "Веснянка" якою керує п. Микола Балдецький.

Андрій Сливка,
"Веснянка" в Торонто

Катерина ПЕРЕЛІСНА

ИДУТЬ ДІВЧАТКА І ХЛОП'ЯТКА

(Марш)

Йдуть дівчатка і хлоп'ятка,
Оченьки горять,
Рівно кроки відбивають
І тримають ряд.

Раз, два, раз!
Стережіться нас.

Люблять діти Україну
Знають ворогів,
І ніколи не замовкне
Переможний спів:

Раз, два, раз!
Стережіться нас.

Хоч малі ще ті хлоп'ята,
Та як підростуть,
Всі до бою з ворогами
За свій край підуть.

Раз, два, раз!
Стережіться нас.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

СЛАВНІ ТРУДІВНИКИ!

Приємно відмітити, що журнал "Молода Україна" не лише достойно оправдує свою назву, а й бадьоро заохочує молодь до праці. Свідченням цього є прекрасна коротенька стаття С. Новицького — "Які вони щасливі". Автор коротко, без прикрас сказав правду про те, що найбільше щастя міститься не в гульцтві, не в нудній бездіяльності, а якраз у праці.

Не знаю, чи ще кому вдасться так вдало схопити й щиро передати в простих словах велич сто сорока восьми бандуристів, на 4-му Конгресі СКВУ, як це зробив Ол. Пошиваник. Так хотіла доля, щоб це був останній виступ сьогодні вже с. п. Г. Т. Китастого, і ви якраз цей незабутній момент помістили на титульній сторінці журналу, дякуючи, майстерно схопленим на плівку того моменту, Любомирові Таскі.

Не можна пропустити по-за увагою й замітку І. Щербаня, про автора мелодії Шевченкового "Заповіту", що було дуже мало кому відоме, хоч гармонізації є й інші.

Та й пані В. Родак треба побажати успіху в її спробі заглибитись у пошуки дечого мало знаного про Т. Г. Шевченка. Досягає лиш той, хто працює над собою.

Дай, Боже, всім одумівцям та їхнім родинам достойно провести наше найсвітліше християнське свято — Воскресіння Христове.

Щастя вам, Боже, у всьому.

Т. Хохітва

Квітня 15-го дня, 1984 р.
Флорида, США

Вш. п. редакторе!

Висловлюю всім працівникам журналу "Молода Україна" і одумівської радіопередачі в Торонто подяку і признання за велику працю. Дякую редакторів Л. Ліщині та керівників радіопередачі П. Родак і Валентині Родак та всьому членству ОДУМ-у за працю для українського суспільства.

З пошаною до вас

Олександр Кумпан
Торонто, 20. III. 1984

Шановна редколегіє!

Добре що ОДУМ започаткував побудову пам'ятника св. п. митр. В. Липківському. Якби це ОДУМ не зробив і не приклав зусиль пам'ятника мабуть не було б. Добре також що в "Молодій Україні" появилися цінні статті про цього великого митрополита-мученика нашої Церкви.

Вол. Корженівський
Торонто, Онт.

Шановний Пане Редакторе!

Цим хочу висловити свою глибоку подяку і признання ОДУМові за побудову пам'ятника бл. п. Митрополитові Василеві Липківському та за зміцнення пам'яті про нього у нас сучасників і для майбутніх поколінь. Також приємно є знати що ОДУМ співпрацював з Українською Православною Церквою (УПЦ) у будові пам'ятника.

Лишилося побажати щоб ОДУМ ще тісніше співпрацював з редакторами як Православного Слова так і Річного Календаря УПЦ. Православне Слово ледве відзначило подію відкриття і посвячення пам'ятника, а Календар на 1984 рік помістив одну з ранніх знімок пам'ятника (без написів на постаменті) без жодного слова пояснення на увесь 184-сторінковий календар.

Ще дивніше вражає список Пам'ятних Днів з української історії (ст. 137-139) де на 120 знаменних подій не згадано ані народження Митрополита В. Липківського (20 березня 1864 р.), ані епохального 1-го Всеукраїнського Собору УАПЦ (23 жовтня 1921 р.).

Хай Бог помагає ОДУМові досягати дальших успіхів у своїй праці.

З вдячністю,

Килина Кушніренко
Нью Джерзі, США

ВІКТОР ЧУКАРІН

(Продовження із стор. 13)

стерністю. Здобув три золоті, одну срібну і одну бронзову медалі. Золоті здобув у вправах на брусах, у довільних вправах і як член збірної команди. Срібну медалю здобув у вільних вправах і бронзову у вправах на коні. Другий раз став Чукарін абсолютним олімпійським чемпіоном з гімнастики. Олімпіада була останнім виступом 35-літнього Чукаріна. Ще рік перед Олімпіадою він рішив, що час кінчати кар'єру спортсмена. Він хотів стати тренером, бо вірив, що зможе багато передати молодим спортсменам.

Віктор Чукарін залишився при Львівському Інституті Фізкультури. Свого часу підготував не малу кількість видатних гімнастів. В 1976 р. Чукаріну надано найвище відзначення, яке може досягнути тренер а саме — його призначено тренером збірної ССРСР.

Без сумніву, Віктор Чукарін є одним з найвидатніших українських спортсменів. 11 олімпійських медалів — це результат його особистих досягнень. А досягнення українських спортсменів того часу можна також частинно завдячувати Чукаріну. Він був провідник, який своїми успіхами запалював других. Сьогодні можна лише згадувати здобутки українських гімнастів того часу. Вони неповторні. В 1952 році українські гімнасти здобули 14 із 33 можливих індивідуальних олімпійських медалів, в 1956 р. 13 і 36, а 1960 року 18 з 36 можливих. Жодна нація світу не може гордитися такими досягненнями! На жаль і Україна не може, бо ці видатні спортсмени репрезентували ССРСР.

Наступний: В. Борзов

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Має щоденний щадничий план, який дасть найбільший зарібок за ваші вкладені гроші.
- Дає малі і великі особисті і мор'еджеві позички, з міру можливостей.
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС.
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 3% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду.
- Дає різні фінансові поради.
- Дає паспорттові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу.
- Дас добрі кредитові звіти
- 34 роки на службі Рідного Народу.
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої.
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel.: 763-5575

BRANCH OFFICE:

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

Допомагайте молоді

морально й

матеріально.

ОДУМ потребує

Вашої помочі!

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

В 25-ий ювілей свого подружжя Ліда і Михайло Лебединські, Вілловдейл, Онт. **100.00**

Зібрано під час відзначення ювілею Ліди і Михайла Лебединських — збірку перевели Світлана Ліщина і Наталка Лебединська. Склали:

Ліна і Павло Дрозд	25.00
Галина і Віктор Педенко	20.00
Зіна і Іван Корець	10.00
Валентина і Петро Родак	10.00
Поля і Михайло Маслівець	10.00
Світлана Гребінська	10.00
Раїса і Леонід Ліщина	10.00
Леся і Віктор Павленко	10.00
Євгенія і Борис Нестеренки	5.00
Алла і Микола Гавриш	5.00
Раїса і Іван Мачула	5.00
Раїса і Вадим Вакулівські	5.00
Валя і Олег Сандул	5.00
Едвард Ліщина, Ст. Петербург, Фла.	12.00
Мирослав (Ів.) Лисенко, Гат Спрінгс, Арк.	6.00

Жертводавцям і прихильникам
"Молодої України" щира подяка.

Редакція і адмін. "М. У."

З ЖИТТЯ ОДУМ-У В МІННЕСОТІ

УПРАВА ТОП-у цим щиро дякує всім топівцям, батькам одумівців та неодумівців, членам юного і старшого ОДУМ-у, членам танцювальної групи, які допомагали в цій році з продажем великодніх писанок на потреби ОДУМ-у. Ця акція щорічно забезпечує діяльність філії ОДУМ-у та дозволяє фінансово спонзорувати танцювальну групу.

**

УПРАВА ТОП-у і ОДУМ-у висловлює вдячність усім друзям, які допомагали ОДУМ-ові влаштувати українську національну виставку на Фестивалі Націй, а особливо п-ні Ользі Антохій за всю підготовчу та організаційну працю, зв'язану з виставкою. Танцювальна група ОДУМ-у виступила з великим успіхом на цій фестивалі. Гратулюємо всіх наших танцюристів та також їхніх керівників за успіх.

**

В ПОНЕДІЛОК 7-го травня о 7:30 вечора відбулася збірка Юн. ОДУМ-у в уніформах в домівці ОДУМ-у при парафії Св. Михайла. Було роздано премії та відзначення юн. одумівцям за їхню працю при продажі великодніх писанок.

ЖАРТИ

ЧИ БУДЕ ЗРУЧНО?

— Чи міг би я увечері зателефонувати вам? — питає молодий чоловік у знайомої.

— Як бажаєте...

— Але чи це буде зручно? Я не розбуджу вас?

— О ні, не турбуйтеся — у мене немає телефону...

СИЛА ЗВИЧКИ

Дружина, дивлячись крізь вікно, задумливо каже:

— Доц іде.

Чоловік, не відриваючись від газети:

— Скажи, що мене немає вдома.

ЕРУДИТ

— Чому цей півень, коли кукурікає, заплющує очі — питає один городянин в іншого.

— Бо знає свій спів напам'ять.

ПРИЯТЕЛІ

— Здоров, Петре! Давно тебе не бачив. Ти дуже змінився.

— Передусім я не Петро, а Марко...

— Диви, то ти й ім'я змінив!

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ...

Лікар: — Прошу показати язика...

Хвора: — Але ж язик мені не болить.

Лікар: — З цього починається.

Хвора: — Що-о-о? Тепер я розумію — ви вже розмовляли з моїм чоловіком!

РОЗМОВА МІЖ КУМАМИ

— Е, куме, постарів уже вас пес, ледве ноги волочить і хвіст опустив.

— Е, ні, куме, де там постарів! Коли б ще ви так гавкали, як він...

R. N. HAWRYSCH
6 INDIAN ROAD CR.
ORONTO, ONT.
6P 2E8

348
340

Ціна 1.25 дол.
в США і Канаді

МОЛОДА УКРАЇНА

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2204 Bloor St. W.
Toronto, Ont. M6S 1N4

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Tel.: 763-5666

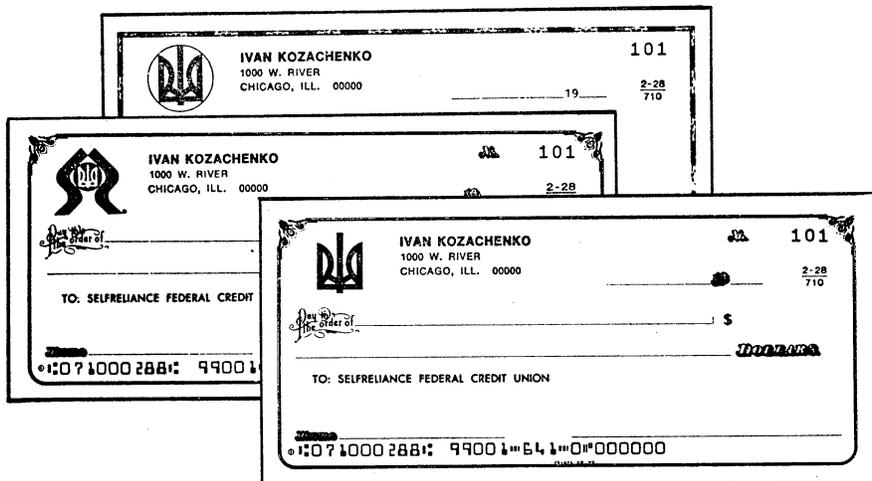
**ARMADALE
MEAT PRODUCTS LTD.**

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ
В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ
Крамниця при вул. Блор коло Джейн
Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

"УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ"

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА Є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії

"САМОПОМІЧ"

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА